

Zpětná vazba je důležitá

**Karel Novotný, ředitel
Nového Adalbertina**

Adalbert

měsíčník královéhradecké diecéze

6/2022 / ročník XXXII / 29 Kč

8 Svatodušní svátky

9 Papež František: Svět i církev potřebují ženskost

13 Biskupská knihovna

22 Dvě významná jubilea biskupa Josefa Hloucha

Sk 26,16

HRADEC KRÁLOVÉ

2022

9. 8. - 14. 8.

(Z obsahu

- 5 **rozhovor**
Aby se Adalbertinum stalo kulturním centrem
Karel Novotný
- 8 **zamyšlení**
Svatodušní svátky
- 9 **papež František**
Svět i církev potřebují ženskost
- 12 **seriál**
Úvahy nad Krédem (6)
- 13 **historie**
Dvě století Biskupské knihovny
- 17 **pastorace**
- 22 **výročí**
Dvě významná jubilea
Mons. Josefa Hloucha
- 24 **seriál**
Řeholní řády a kongregace v královéhradecké diecézi (6)
- 29 **jak to vidím já**
Čas pro Boha
- 30 **Papežská misijní díla**
- 31 Charitní listy

Evidenční číslo: MK ČR E 10261.
Měsíčník. Vydává:
Biskupství královéhradecké,
Velké náměstí 35,
500 01 Hradec Králové.
Adresa redakce:
Tiskové oddělení, Velké nám. 35,
500 01 Hradec Králové,
tel.: 495 063 422,
e-mail: adalbert@bihk.cz
Šéfredaktor: Pavel J. Sršeň

Sazba: Pep-in, s.r.o.
Tisk: Tiskárna v Ráji, s. r. o.,
Semtín.

Cena: 29 Kč.
Roční předplatné: 319 Kč.
Bank. spoj.: Raiffeisenbank, a. s.,
Hradec Králové,
č. ú. 1016004393 / 5500,
variabilní symbol 551,
specifický symbol je evidenční číslo
čtenáře (viz adresní štítek).

ISSN 2570-7531

Byl jsem pozván

Při cestě ucpaným Trutnovem mi jednoho dne zavolal P. Prokop Brož, zda bych mu mohl pomoci s biskupskou synodou o synodalitě, že sestavuje tým několika lidí. Protože už vím, že den má 24 hodin, já mnoho práce a rodinu, hned jsem se zeptal, kolik času mi to zabere. Prokop pohotově vysvětlil, že tak dvě až tři setkání a pak zpracování výstupů podle instrukcí z Říma. Tak jsem na to kývl. Setkání a práce s tím bylo daleko víc, instrukce nepřišly, ale to je nakonec dobře.

Zpětně přemýšlím, proč jsem tenkrát souhlasil. Přišlo mi to hodně odvážné, že v církvi, kde rozhodují klerikové a laici mají maximálně poradní hlas v radách, se bude zjišťovat názor i třeba toho posledního ze zadní lavice pod kůrem, nebo dokonce i z jiné církve, nebo někoho, kdo kostel navštívil naposledy o svých křtinách. To mi přišlo velmi odvážné i napínavé a byl jsem zvědav, jací vlastně jsme, když budeme mít možnost vyjádřit názor, ne jen naučeně odpovídat při bohoslužbách dle textu v misálu.

Cesta dobrodružství

Nakonec to nebyla dvě až tři setkání, bylo jich daleko víc a trvala vždy do noci, materiály z Říma chodily pomalu, nebo vůbec nedorazily. Otec Prokop se to snažil zachránovat průměrem, že sice každá loď, když vyplouvá, má dané souřadnice, ví kudy a kam pluje, že ale se synodálním procesem to tak úplně není. Že my musíme naslouchat Duchu Svatému, že ten nás přivede do cíle, kterým je synodální církev. Tehdy jsem se tomu pousmál a pomyslel si, jak elegantně Prokop umí bruslit i bez ledu. Až později mi došlo, že měl vlastně pravdu. Ten cíl se zdál být sice takový abstraktní, ale to nám stačilo. Často je to tak i v životě. Cesta kupředu je jen naznačena, víc nemáme, nevíme a nakonec ani nepotřebujeme.

První zkušenost

Od začátku se nám všem honilo hlavou, jak bude probíhat zjišťování názoru Božího lidu, jestli to bude jako nedělní diskusní pořady s našimi politiky, kdy zdánlivě vyhrává ten, kdo druhého nepustí ke slovu, má na vše snadné populistické řešení a usmívá se do kamery. Když nám bylo představeno, jak má probíhat setkání ve skupince, tedy modlitba, četba Písma, ztišení a pak každý má své tři minuty k tématu a po chvíli zase každý tři minuty pro reakci, docvaklo mi to. Vzápětí jsme to vyzkoušeli a super, cítil jsem, že to funguje, že je to ono, že takto by se mělo hovořit. Každý má svůj čas, nikomu se neskáče do řeči, hned se nereaguje, naslouchá se navzájem a je na každém, jak své minuty využije, jak se nechá ovlivnit Duchem Svatým. Prostě bomba! Tento postup vedení rozhovoru jsem pak zažil ještě v několika skupinkách a pokládám ho za takřka něco posvátného.

Jak to dopadlo

Účastnil jsem se setkání několika skupinek jako moderátor a jiných jako řadový člen, komunikoval jsem s farními koordinátory a pak jsem spolu s kolegou zpracovával výstupy, tedy jsme vytahovali myšlenky z jednotlivých výstupů a zařazovali je tematicky k sobě. A tak jsem s úlevou zjistil, že my tam dále od presbytáře vidíme věci hodně podobně, včetně těch bolestí. Hlavně jsem vnímal opravdovost, upřímnost, naléhavost. Vyjádřil bych to průměrem, jako když milující rodič má strach o své dorůstající dítě. Nerozumí, proč něco dělá tak a tak, ale modlí se za něj a věří, že mu to vše bude k dobru, že to dobře dopadne. Nemůže mu moc otevřeně radit, protože ono slyšet rady rodiče nechce, ale tomu rodiči na tom dítěti hrozně záleží, vždyť je jeho. Podobně v církvi, do níž všichni patříme, a záleží nám na ní, je nutné si navzájem dávat prostor a modlit se za sebe navzájem.

H
O
T
E
L

H
O
T
E
L

★★★★ HOTEL ★★★★★

NOVÉ
ADALBERTINUM

K+M+B 2022

Aby se Adalbertinum stalo kulturním centrem

Nové Adalbertinum na Velkém náměstí v Hradci Králové, které díky arcibiskupovi Karlu Otčenáškovvi v 90. letech minulého století vstalo z popela jako bájný pták Fénix, má od ledna loňského roku nového ředitele a provozovatele. Je jím pan **Karel Novotný**, který opravdu není nezajímavým člověkem.

77 Můžete na začátek našeho povídání o sobě prozradit pár informací?

Narodil jsem se v malé vesnici na rozhraní Východních Čech a Vysočiny. Rodiče měli doma malý obchůdek s ovocem a zeleninou a já měl tak možnost vyrůstat v prostředí s podnikatelským duchem. Po absolvování biskupského gymnázia ve Skutči jsem se rozhodl upřednostnit hudbu, ke které jsem, stejně jako všichni moji sourozenci, byl od malička veden a nastoupil jsem na Konzervatoř Pardubice, poté na vysoké školy hudebního umění a managementu při univerzitách Hradec Králové a J. E. Purkyně v Ústí nad Labem. Během těchto studií jsem působil v mnoha hudebních tělesech, filharmonických orchestrech a uměleckých projektech, se kterými jsem procestoval značnou část světa. Po studiích jsem se věnoval manažerské činnosti v hudebním průmyslu, kde jsem mohl využít dobré plánování, řízení projektů a lidských zdrojů i vášeň pro hudbu.

77 Jak jste se stal ředitelem Nového Adalbertina?

Pandemie koronaviru výrazně zasáhla celé hudební odvětví. Utrpělo stejně, ba i více než ostatní sféry naší společnosti a já musel projít velmi zvláštním životním obdobím. Fatální pak bylo rušení koncertů a nasmlouvaných dlouhodobých kontraktů. Krize je však určitou formou šance. Tehdy se naskytl možnost

provozovat nově zrekonstruovaný lovecký zámeček Karlštejn. Jedná se o jedinečné místo v bezprostředním kontaktu s přírodou v malebné lokalitě CHKO Žďárských vrchů, kde jsme s mým kolegou a blízkým přítelem znovu otevřeli hotel, restauraci, galerii, pořádali rauty, koncerty i večírky. Součástí zámečku je i kaple sv. Jiljí z roku 1708, kterou jsme v rámci zachování sakrality tohoto nádherného prostoru nechali znovu vysvětit Mons. Janem Vokálem, biskupem královéhradeckým. Za nějaký čas mi bylo otce biskupem nabídnuto řízení Nového Adalbertina v Hradci Králové. Neustále si uvědomuji obrovskou zodpovědnost a velkou důvěru, kterou jsem dostal.

77 Kde všude jste nabral zkušenosti v oblasti hotelnictví či cestovního ruchu?

Mnoho let jsem manažersky vedl uměleckou agenturu, kde jsem organizoval dnes už stovky tuzemských a zahraničních projektů i kompletních programů na míru. Od komunikace s pořadateli, přes logistiku, ubytování až po samotnou realizaci. V průběhu let jsem měl možnost porovnat ubytovací i stravovací služby v Evropě, Asii nebo Jižní Americe. Mnohdy takové projekty byly součástí gastronomických či ubytovacích provozů a já tak mohl koordinovat veškeré činnosti přímo s majiteli a řediteli. Také jsem vykonával funkci koordinátora

spolupráce ZUŠ a příbuzných organizací při ZUŠ Hlinsko. Největším přínosem pro mě byla funkce manažera provozu již zmíněného zámku Karlštejn a manažera v Café Bar Muzeum v Litomyšli. Považuji za důležité vyzkoušet si všechny pozice organizační struktury podniku, a i dnes se aktivně pohybuji po hotelu a snažím se být svým zaměstnancům nápomocen a jít příkladem.

77 Je Nové Adalbertinum v něčem zcela specifické?

V první řadě bych zmínil, že se jedná o unikátní místo s jedinečnou atmosférou v historickém centru Hradce Králové. Nové Adalbertinum má bohatou historii, která sahá až do 17. století. Budova nejprve sloužila hradeckým jezuitům, následně potřebám vojska. V roce 1992 pak připadla zpět církvi. Svůj název získala až v roce 1997 při příležitosti návštěvy papeže Jana Pavla II., kdy byl tento objekt znovu vysvěcen. O šest let později byla v upomínku na tuto návštěvu umístěna na nádvoří bronzová socha Svatého otce od sochaře Jana Adamce. Největším benefitem Nového Adalbertina je multifunkčnost. V současnosti disponujeme vnitřními historickými prostory, velkými i menšími sály, ale i prostorným nádvořím se zelení či jižními terasami. Nabízíme prostory včetně potřebné techniky pro církevní akce, kongresy všech typů, od

Na zámku Karlštejn u příležitosti slavnostního znovuvysvěcení kaple sv. Jiljí

Bratři Novotní

Hra na středověké válečné dudy

Karel Novotný jako výkonný umělec – kytarista

malých konferencí až po velké mezinárodní kongresy, zajišťujeme také společenské akce, plesy, rauty, svatby, firemní prezentace, ale i rodinné oslavy. Součástí hotelu je pak restaurace, parkoviště na uzavřeném nádvoří, knihovna s badatelnou, kaple sv. Vojtěcha nebo kostel Nanebevzetí Panny Marie. Nachází se zde Hudební katedra Pedagogické fakulty- Univerzity Hradec Králové, Pastorační středisko, Katechetické centrum, Radio Proglas a další. Přijďte se o přednostech Nového Adalbertina přesvědčit sami, budete tu vždy vřele vítáni.

„Jste příznivcem starého způsobu hotelnictví, toho úslužného jako z filmů nebo toho moderního, který bere hosta jako kus za kusem?“

Rozhodně se řadím k příznivcům úslužného způsobu hotelnictví a služeb s ním spojeným. V takovém prostředí jsem vyrůstal, a i když v tomto odvětví musí mít někdy člověk i ostré lokty, vždy se mi osvědčilo motto „náš zákazník, náš pán“. Moc dobře si uvědomuji, že náš úspěch stojí na zákaznické zkušenosti, kdy jsou její výsledky v této oblasti důležitým ukazatelem.

„Vaše plány a vize s Novým Adalbertinem jistě nyní narušila i inflace a skutečnost, že lidé možná začnou obracet každou korunu, než ji utratí. Jak se na situaci díváte?“

Situace není lehká a dnešní inflace bohužel neodpovídá ekonomické realitě. Domnívám se však, že ač je hotelový segment stále ovlivněn dopady pandemie, touha lidí změnit prostředí po mnoha měsících strávených doma bude tak silná, že budou i nadále vyhledávat naše služby v atraktivní lokalitě nížin polabských.

„Ale takové časy jistě pomínou. Pak se vám otevře široká škála možností, jak hotel probudit a udělat z něho prestižní adresu k přenocování. Co byste v tomto směru rád?“

Začal bych prvním dojmem, ten si host začíná utvářet už při rezervaci hotelového pokoje. Zde hraje velkou roli zejména přátelský přístup personálu, typ komunikace a porozumění, v případě on-line rezervace pak přívětivé prostředí webových stránek. Dále je to péče o prostředí hotelu, maximální čistota hotelových pokojů nebo udržované společné prostory. Zážitek z ubytování bezpochyby utváří i personál. Každý zaměstnanec by tak měl mít povědomí o tom, že pouze spokojený host přináší hotelu tržby, které se následně promítají do mezd. Pro mě osobně je velmi důležitou zpětná vazba. Jen díky ní můžeme své služby zdokonalovat. Dnes už se asi žádný hotel neobejde bez propagace či reklamy, proto začínáme využívat on-line marketingové nástroje. S nimi mám již mnohé zkušenosti z dob tvrdého lockdownu, kdy jsem provozoval on-line

Středověká kapela

Za barem

market s bezkontaktním doručením pro Hlinecko a okolí. Hoteloví hosté si dnes chtějí kromě přespání i odpočinout a bavit se. Je tak třeba neustále přicházet s novými nápady, investovat a rozšiřovat nabídku služeb. Pro to vše je nejdůležitější základní stavební kámen každé počáteční vize – vytrvalost. Jsem rád, že hotelový management Nového Adalbertina tvoříme s lidmi, na které se mohu vždy spolehnout. Věřím, že společně budeme budovat dobrou pověst hotelu a úspěšně čelit výzvám, které nám přináší nejen současnost, ale které nám může přinést i budoucnost.

„Vaší velkou devizou budou zkušenosti z oblasti kultury. Plánujete začít i v této sféře něco zcela nového pro Nové Adalbertinum a potažmo pro Hradec Králové?“

V tomto směru mám mnohaleté zkušenosti a kontakty z hudebního i divadelního průmyslu. Vždy mě fascinovala skutečnost, že umění je druh komunikace, způsob, jak se dotknout srdcí a mysli ostatních lidí. Naším cílem je, aby se Nové Adalbertinum stalo i kulturním centrem. Nyní připravujeme hudební čtvrtky, kdy si hoteloví hosté i široká hradecká veřejnost bude moci přijít vychutnat dobré jídlo a pít za doprovodu živé hudby. Díky jedinečnosti Nového Adalbertina se nabízí celá řada kulturního vyžití, opery, divadla, výstavy, koncerty, plesy, módní přehlídky, historické akce s dobovou kuchyní,

ukázka řemesel, trhy i akce duchovního rozměru. Pro naše zákazníky finalizujeme prohlídkový okruh, jehož součástí bude i prohlídka historických fondů Biskupské knihovny nebo prohlídka kostela Nanebevzetí Panny Marie. Rozhodně se máte na co těšit.

„A co hotelová kuchyně? Vždy platilo, že hospodu dělá kuchař...“

V současnosti nabízíme hotelovým hostům pestré snídaně formou švédských stolů, pro veřejnost je pak otevřena hotelová restaurace v době obědů. Samozřejmostí je i kongresové stravování. S příchodem léta však budeme provoz postupně rozšiřovat na zahrádku do malebných prostor nádvoří Jana Pavla II., kde budou moci návštěvníci ochutnat i nevšední pokrmy z letního grilu a udrny. Nyní u nás pracují dva skvělí kuchaři, kteří určují směr, kterým se bude ubírat naše kuchyně. Osobně preferuji takovou, která stojí na čerstvých, kvalitních surovinách a jednoduchosti. Máme tak nastavené poměrně tvrdé nároky na personál, který musí milovat jídlo, umět zpracovávat suroviny, znát kombinaci chutí, poctivě na sobě pracovat a svou práci motivovat ostatní. Výsledný pokrm musí chutnat a přinášet nám i našim hostům radost.

„Už jste měl trochu čas poznat Hradec Králové nejen pracovně, ale i duchovně a kulturně?“

Upřímně, čas něco jiného žádá. Jsem si vědom, že na podnikání v tomto oboru je nejtěžší jeho začátek. V současnosti se držím podnikatelských plánů a strategií, dávám dohromady motivovaný tým kreativních lidí, kterým mohu věřit, a i když s kolegy mnohdy trávíme čas v kanceláři do pozdních nočních hodin, děláme to rádi, s jasnou vizí a nadšením. Někdy totiž můžete mít skvělý nápad, který by na hotelovém trhu mohl mít úspěch, pokud ale vaše podnikání nestojí na pevných základech, snaha o jeho realizaci může přijít vniveč. Po této velmi důležité prvotní fázi pak budu moci o to intenzivněji poznávat duchovní i kulturní stránku Hradce Králové.

„Máte nějaké profesní sny, touhy?“

Dlouhodobé odhodlání neustále si nastavovat vysoké nároky, motivovaný personál pracující v příjemné atmosféře, kvalitní služby se smyslem pro detail a spokojení hosté, kteří se budou rádi vracet.

Pavel J. Sršeň

Nové Adalbertinum

Velké náměstí 32
500 03 Hradec Králové
Hotelová recepce
recepce@noveadalbertinum.cz
+420 495 063 111

Svatodušní svátky

Vánoce a Velikonoce se vryly do srdcí lidí a vstoupily do toku dějin. A i když dnes ztrácejí svůj náboženský obsah, přesto tradice s nimi spojené mají své místo i v našem sekularizovaném světě. Ale co se svatodušními svátky? Co si o nich myslí lidé?

Jejich existence je úzce spjata s událostí, o které vypráví Písmo svaté ve Skutcích apoštolských – s událostí Letnic. Ty se tenkrát hluboko vepsaly do srdcí těch, kteří byli očitými svědky všeho, co se v Jeruzalémě o Seslání Ducha Svatého dělo. Apoštolové prožili v Ježíšově ukřižování a vzkříšení velké proměny svých myslí. Jejich víra byla však ještě ustrašená a uzavřená do přesně vyhraněných prostorů. Dozrála až ve vichru a ohni sestupujícího Ducha Svatého a nebojácně se projevila k údivu všech na veřejných prostranstvích. Letnice mají vztah ke všem událostem, které tvoří dějiny církve.

Síla Boží moci překonává i dnes lidskou slabost. V člověku narůstá vědomí soběstačnosti do nebývalých rozměrů. Tento vzmach myslí zakrývá pohled do pravdy stvoření. I když se přes stále rostoucí informovanost lidstvo stává mocnější právě tím, co ví a zná, přestává moudře a zdravě vládnout svými lidskými schopnostmi. Člověk snadno propadá do skeptických a pesimistických nálad, které spoutávají jeho srdce i ducha. Přestává věřit, že by se s naším světem přece jen mohlo něco stát směrem k právě, dobru, lásce a životu. I když si postupně dobývá vesmír a úspěšně vstupuje do zákonitostí hmoty, ztrácí radost ze své svobody a ze své poutnické cesty světem.

Zeptali se kardinála Špidlíka: „Když vyšel v českém tisku článek u příležitosti vašeho jmenování kardinálem, kdosi vás zhodnotil tím, že jste po celý život usiloval o spojení hluboké víry a svobody ducha, a že jste tím mnohé inspiroval. Souhlasíte? Proč zrovna toto spojení je pro vás tak klíčové?“ Tomáš Špidlík odpověděl: „To, co přichází z vnějšku člověka, vždycky nějakým

způsobem omezuje a ukazuje mu jeho malost. Takové jsou i tzv. vznešené ideje, které se nám ukládají bez souvislosti s Bohem. Jenom to, co přichází od Ducha Svatého, nás osvobozuje, protože Duch Svatý je vnitřní síla v našem srdci a s Boží milostí patří k naší vlastní identitě a svobodě. Bez Kristova ducha, jak píše Dostojevskij, se člověk neustále bije o svobodu a nakonec objeví, že je všude otrokem.“

Měli bychom si přát, aby právě člověk objevil možnosti těch darů a hodnot, které mu nabízí Bůh a poznal svou skutečnou situaci, své naděje, a aby přestal vidět jen to, co se mu snaží vzít tyto naděje. Kde vládne pesimismus, úzkost a strach, kde je člověk zabarikádován do svého sobectví, kde se bojí jakéhokoliv rizika pro vyšší hodnoty, tam bolestně prožívá trauma zavřených dveří svého srdce. Kde se nekontrolovatelné choutky vydávají za charismata, kde panuje podrážděná netrpělivost,

je plno nervozity a neklidu, kde se naříká, že se církev nemění dost rychle podle duchovních proudů postmoderního světa, a proto musí hledat jiné cesty než ty osvědčené, tam se zapomíná, že Duch Svatý nepřišel jen v podobě bouře, ale že se projevuje v tichém vanutí, jako nezměrná láska a hluboké porozumění pro všechny, kdo se podílejí na správě svěřeného pokladu víry a předávají ho dál.

Kde se však setkáváme s dobrotou a láskou, se svobodou člověka, který žije důsledně podle hlasu svědomí a není závislý na stále se měnících skutečnostech, které ho obklopují, kde najdeme ochotu ke službě, kde žije krásná, teplá důvěřivost vykoupení Božích dětí, tam je síla Ducha Svatého. A právě tuto sílu Božího Ducha vyprošujeme o těchto svátcích každé rodině, všem společenstvím, celému světu i sami sobě.

Mons. Josef Socha)

Papež František: Svět i církvev potřebují ženskost

V poselství, které papež zaslal na mezinárodní konferenci o učitelkách církve a spolupatronkách Evropy, vyzdvihuje důležitost ženství v dnešní církvi i světě.

Dvoudenní konference na Papežské univerzitě Urbaniana nazvaná „Učitelky církve a patronky Evropy v dialogu s dnešním světem“ připomněla půl století od prohlášení svatých Kateřiny Sienské a Terezie z Ávily učitelkami církve a výročí kanonizace svatých Terezie z Lisieux a Hildegardy z Bingen. Upozornila rovněž na význam dalších dvou spolupatronek Evropy – Edith Steinové, sv. Terezie Benedikty od Kříže, a sv. Brigity Švédské.

Jak papež zdůrazňuje ve svém poselství, všem těmto ženám je společné svědectví svatého života. Každá z nich se ubírala „cestou víry, podněcovanou nikoli kolísavými ideologiemi, nýbrž neochvějným přilnutím ke Kristovu lidství“. Ačkoli někdy pocítovaly svou neschopnost, omezenost, či nepatrnost, čerpaly sílu z Boží lásky, která sytila jejich srdce. Takto mohly naplnit své poslání, uskutečnit životní projekt, někdy vnímaný jako „malou cestu“ každodenní svatosti, přístupnou každému člověku.

Vnímavost dnešního světa si nárokuje, aby byly ženám navráceny důstojnost a vrozená hodnota, jakou je obdařil Stvořitel, pokračuje papež František. Životní příklad těchto světic ukazuje některé prvky, z kterých se skládá toto ženství, natolik nezbytné pro dnešní církvev i svět. Papež vyjmenovává: odvahu při zvládání obtíží, schopnost konkrétnosti, přirozený sklon k činorodosti ku prospěchu všeho, co je dle Božího plánu nejkrásnější a nejlidštější, a konečně dalekozraký, prorocký vhled do dějin a světa, který z těchto žen učinil rozsévačky naděje a tvůrkynev budoucnosti. Všechny tyto ženy totiž milovaly církvev i papeže a „cítily se zpoluzodpovědné za nápravu hříchů a bídy své doby“ tím, že přispívaly k evangelizačnímu poslání v naprostém souladu s církevním společenstvím, uzavírá papež František.

Jana Gruberová, Vatican News)

(Knižní tipy

Karmelitánské nakladatelství

www.ikarmel.cz
Komenského 328, 509 01 Nová Paka
Velké nám. 36, 500 01 Hradec Král.
zasilky@kna.cz, tel. 384 420 295
www.kna.cz/prodejny

Carlo Maria Martini

Odvaha milovat

Duchovní cvičení s apoštolem Pavlem

Biblické meditace známé osobnosti katolické církve o víře a zrání na křesťanské duchovní cestě. Kardinál Martini ukazuje na apoštola Petrovi, jak mocná a zároveň křehká může víra být. Síla víry je v tom, že zapojuje celého člověka – naše srdce, mysl i ducha. Brož., 168 stran, 249 Kč

Tomáš Novotný

Ani v ráji není dobré být sám

Láska a manželství v židovských příslovích

Na dvě stě vtipných, hutných, nápaditých i ostrých židovských přísloví na téma, co je podstatné mezi mužem a ženou. Jak poznáme, kdo je ten pravý či ta pravá? Co je klíčové při výběru partnera? Proč bývá láska tak často slepá? A další otázky. Brož., 155 stran, 219 Kč

Naše společenství je otevřené všem bez rozdílu věku

O senior klubu Abraham v Ústí nad Orlicí s Ludmilou Moudrovou a P. Vladislavem Brokešem.

77 Jaké byly vaše začátky?

Od doby založení uběhlo již tolik let, že se člověk až diví, že ještě Abraham klub pokračuje ve stejném duchu, jako jsme jej v dubnu 2004 zakládali. Tehdy ještě z popudu našeho duchovního správce P. Pavla Kality.

Po něm v roce 2005 nastoupil náš nynější pan děkan P. Vladislav Brokeš. Díky dobré spolupráci s otcem Vladislavem fungujeme s klubem Abraham letos už osmnáctým rokem.

77 Jak se činnost spolku vyvíjela?

Pořád se držíme i původní činnosti, což bylo a je být otevření všem bez rozdílu věku, kdo mají zájem o program, který v jednotlivých setkáních nabízíme.

Proto v názvu není jen senior klub a ani dosažení „abrahamovin“ není podmínkou vstupu. Náplň programu se také snažíme držet prvotní, to je: informovat, vzdělávat, nabídnout zábavu i kulturu, prohlubovat náboženské vědomosti, podporovat misijní a charitativní činnosti.

77 Víím, že rozsah činnosti vašeho spolku je poměrně pestrý. Můžete nám tuto činnost trochu více popsat?

Z náboženské oblasti jsou to katecheze na různá témata nebo biblické soutěže, v postní době příprava jedné nedělní křížové cesty.

Vzdělávání a informace provádíme formou besed, v poslední době jsme pozvali

například zástupce poraden pro sluchově postižené.

Také spolupracujeme s ostatními senior kluby v našem městě Ústí nad Orlicí, hlavně účastí v seniorské komisi a v přípravě oslav Mezinárodního dne seniorů. Také se aktivně účastníme Veletrhu sociálních služeb, kde míváme svůj prezentační stánek.

Dále se angažujeme v misijních a charitativních programech, to bylo zapojení do pletení ob vazů pro misie, šití panenek pro UNICEF, účast na akci „Šikovné ruce pro hospic“ oblastní charity Červený Kostelec, kam jsme přispívali rukodělnými výrobky od roku 2008 až do roku 2019.

V době, kdy jsme se začali více věnovat charitativní a misijní činnosti, jsme si adoptovali na dálku indickou dívku Fathimu a sedm let ji hlavně finančně podporovali ve studiích.

V posledních letech se snažíme finančně podporovat ukrajinskou zdravotně postiženou dívku Olesju.

Do roku 2019 jsme se snažili i aktivně účastnit programu nabízeného Diecézním centrem v Hradci Králové.

77 Jak výrazně ovlivnila vaše setkávání doba covidová?

Koronavirus nám naše setkávání v posledních dvou letech výrazně omezil, ale to neznamená, že jsme nic nedělali. Pokud to situace dovolovala, tak jsme se scházeli, výlet jsme nemuseli vynechat

ani jeden, a v době karantény jsme spojení udržovali alespoň přes náš farní měsíčník Inuf. Manželé Kubátovi neúnavně roznášeli do schránek gratulace k narozeninám našim frekventantům, kteří v příslušném měsíci slaví narozeniny. Nezapomínáme ani na přání a dárky k Vánocům.

Dále jsme byli spojeni přes on-line vysílání bohoslužeb z našeho mariánského kostela a to bylo pro všechny velkou posilou.

77 Vraťme se k vašim besedám a setkáním. Kde probíhají?

Naše setkání probíhají na faře, kde máme dobré zázemí, v létě sedáváme i na farní zahradě. Máme také tu výhodu, že při každém setkání nás doprovází některý z našich kněží. Na úvod se s námi pomodlí, pak probíhají gratulace k narozeninám a na ukončení nám požehnají.

77 Dle čeho vybíráte program?

Program se snažíme volit podle přání a návrhů našich návštěvníků.

77 Zmínila jste snahu být otevření všem bez rozdílu věku. Kdo tedy nejčastěji vaše setkávání navštěvuje?

Naši první návštěvníci byli starší lidé, převážně ženy, které byly v mládí členkami Orla nebo ochotnického divadla, a tak si rády zavzpomínaly na mládí. Troufli jsme si zahrát i divadelní scénky, nebo jsme o prázdninových setkáních sportovně soutěžili.

Během posledních dvou let nás trochu ubylo, přitom ale začali chodit jinak založení lidé, než byla původní začáteční sestava.

Od vzniku klubu zemřelo 52 našich návštěvníků, 7 nedochází vlivem stáří nebo nemoci. Příležitostně chodí přibližně 22 osob, pomáhajících je asi 5 žen. Aktivně pravidelně navštěvujících je nyní 36 osob.

Chodí mezi nás lidé věkového rozpětí 50–90 let, samozřejmě převažují ženy. Většina jich je v dobré zdravotní kondici, sami se účastní i jiných aktivit a mají i větší rozhled a orientaci v dnešním způsobu života. Surfují po internetu, ale přesto nás rádi navštěvují.

?? S věkem samozřejmě přichází i spousta zdravotních omezení. Jste přizpůsobeni i pro hůře mobilní či imobilní seniory?

V současné době máme všechny zájemce schopné dojet na setkání osobně, bez potřeby dopravy. Pro případ dovezení máme i o toto postaráno.

?? Jaké jsou vaše plány pro nejbližší dobu?

Ludmila Moudrová: Dá-li Pán Bůh, rádi bychom se setkávali pravidelně každý měsíc.

P. Vladislav Brokeš: Připravujeme pro naše farníky výlet, který je vždy velkou událostí a napomáhá stmelení celého společenství. Například po posledním výletě začala na setkání chodit jedna z účastnic zájezdu.

?? Máte ještě nějaké vize do budoucna?

Ludmila Moudrová: Vize do budoucna velké nemáme, ale cítíme, že co bylo přijatelné na začátku, už není aktuální dnes. S otcem Vladislavem jsme naplánovali program pro povzbuzení našich farníků k setkávání. Jak nás učí papež František na synodní cestě.

P. Vladislav Brokeš: Církev je společenství a skládá se ze sítě malých skupinek, které si společně pomáhají. Věříme, že osobní pozvání na dobře připravený program je tou nejlepší vizí.

?? Na závěr vaše pozvánka pro ty, kteří by se k vám rádi přidali, ale z nějakého důvodu obav otálejí nebo se stydí vás navštívit.

Rádi mezi sebou uvítáme každého, kdo má chuť se scházet, bavit, nebo se třeba něco zajímavého dozvědět. Naše společenství je otevřené úplně všem a těšíme se i na nové činnosti.

Miroslava Továrková)

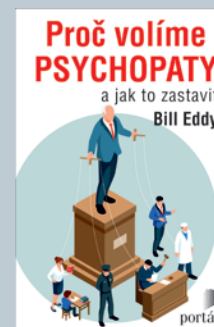
(Knižní tipy

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00
Praha 8, t. 283 028 111, www.portal.cz
FB: nakladatelstvi.portal

Bill Eddy

Proč volíme psychopaty a jak to zastavit

Autor popisuje, jak nebezpečné a konfliktní osobnosti získávají moc, vysvětluje, proč jsou tito lidé tak svůdní, a popisuje čtyřicet jejich typických vlastností. Čerpá přitom z příkladů od Hitlera, Stalina, Maa a Nixona po Trumpa, Madura a Putina a ukazuje, jak problematičtí politici vymýšlejí nepřátele a vyrábějí falešné krize. *Brož., 240 s., 399 Kč*

Udo Weigelt

Mája a ohnivý lišáček

Mája se právě přestěhovala do nového domova a navíc se ztratil její plyšák na spaní. Místo něj Mája najde malého červeného medvídky, Káju! A všechno je hned jasné: Kája bude jejím novým kamarádem. Příběh o tom, jak se rodí přátelství a že je vždycky lepší nebýt na světě sám. *Váz., 72 s., 299 Kč*

Úvahy nad Krédem (6)

Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.

V první osobě jednotného čísla najdeme v Krédu tři slovesa: „věřím“, „vyznávám“ a „očekávám“. Dvě z nich se objeví až v samotném závěru. Není bez zajímavosti, že v latinské, řecké i staroslověnské verzi je „věřím“ prvním slovem Kréda, a už se v celé modlitbě ani jednou neopakuje! Pasáž o Ježíši se připojí jen spojkou „a“, rovněž i úsek o Duchu svatém (a církvi). Aniž bychom chtěli slovíčkářit, je třeba říci, že český překlad, jenž nezachoval původní slovesné rytmování (1× „věřím“, 1× „vyznávám“, 1× „očekávám“) poněkud ztížil pochopení struktury Kréda. Dynamika sloves „věřím“, „vyznávám“ a „očekávám“ vyjadřuje, co dělá křesťan ze své strany, nebo jinými slovy, co působí veliká tajemství stvoření, vykoupění a posvěcení na mé „já“. Text odkazuje na veliké věci, jež dělá Otec, Ježíš a Duch svatý – „věřím“, „vyznávám“ a „očekávám“ vyjadřují mou niternou reakci. Krédo zkrátka nereferuje o tom, co si někdo myslí nebo někde napsal, nýbrž o mém srdci. Osoba se otvírá Božímu tajemství v linii víra („věřím“), láska („vyznávám“) a naděje („očekávám“). Vše je osobní, jak to podtrhuje třikrát (!) opakované: „za nás“, „pro nás“, „pro naši spásu“ v christologické pasáži Kréda.

Pokud čtenář vstřebal výše naznačené, asi tuší, že poslední dvě věty Kréda jsou zamýšleny jako jeho pointa. Slovo „vyznávám“ totiž znamená, že na naší straně, chcete-li na straně věřícího subjektu, přepínáme na vyšší stupeň. Přidávám v rovině sebereflexe a přiznávám, že jsem osobně i strukturálně zatažen do oné „kontaminace“, které se v Bibli říká „hřích“. Víím, že potřebuji odpuštění, že potřebuji pomoc. Křestní identita se rodí z osobního přijetí Krista, jeho velikonočního tajemství a seslání Ducha. Vše co bylo pojednáno jako víra, se nyní prostřednictvím křtu ještě intenzivněji uchopuje. „Vyznávám

jeden křest“ je prohlášením o tom, že se pokouším den ze dne žít s Kristem, byť je to často na způsob jeho odpuštění. „Vyznávám jeden křest“ je převodníkem mezi velkolepou teologií Kréda na jedné straně a mou konkrétní existencí a praxí na straně druhé. Prostřednictvím křtu se se všemi těmi krásnými tajemstvími víry hluboce propojuji. Vyznávat křest je úkol, především však Boží dar.

Dostáváme se k závěrečné větě. Je teologickým domyšlením a osobním rozvinutím toho, co bylo řečeno v Krédu o Kristově vzkříšení. Pulsuje životem Zmrtvýchvstalého, který se do církve přelévá ve křtu. „Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku“ je v Bohu zakotvenou vizí o vítězství života nad smrtí. Jestliže jsme připojili vyznáním křtu k daru víry ctnost lásky, pak finále Nicejsko-konstantinopolské formule patří eschatologické naději. Víra v Ježíšovo tělesné zmrtvýchvstání a s ním související článek Kréda o „vzkříšení mrtvých“ byl pohoršením a kamenem úrazu od křesťanského starověku dodnes. Právě tento „akord“ však je v symfonii Kréda finální. „Bláznovství“ Boží dobroty vyjádřil jeden německý teolog: „*Jsou věci, které člověka tak pobuňují,*

že se stávají zajímavými, tak bláznivé, že přece snad na nich něco bude, tak absurdní, jak se právě často v životě a v dějinách stává. Jaké by to bylo, kdyby mrtvý nezůstal mrtvým a rozpadlý rozpadlým, nýbrž kdyby tím posledním bylo proměnění, přislíbení, radost a světlo? Bible však neříká nic menšího než toto: těm, kteří v Tebe věří, bude život změněn, nikoliv vzat.“

Říká to Bible, opakuje Krédo. Do spásy bude nějak (nevíme jak!) zahrnuto i fyzické a materiální. Vznešené slovo „amen“ tedy stvrzuje celek víry, naděje a lásky soustředěný kolem vzkříšeného Krista přítomného ve svém Duchu ve světě a v církvi. Přejí čtenářkám a čtenářům časopisu Adalbert, aby toto potvrzující hebrejské slovo vyslovovali s radostí nad nevyčerpatelným pramenem, k němuž Krédo ukazuje.

P. David Bouma)
(zakončení seriálu)

David Bouma

capellanus specialis a docent na
KKNS PdF UHK a katedře filosofie
a systematické teologie KTF UK

Dvě století Biskupské knihovny

Významné výročí si v letošním roce připomíná Biskupská knihovna Biskupství královéhradeckého. Je jí úctyhodných 210 let. Známe i přesné datum. Tehdejší biskup Maria Tadeáš říšský hrabě von Trautmannsdorf-Weinsberg, designovaný arcibiskup olomoucký, podepsal 31. března 1812 protokol, stvrzující, že věnoval část své privátní bibliotéky Biskupství královéhradeckému. Setkání s jejím vedoucím **PhDr. Zdeňkem Zahradníkem** patřilo mezi ta, na která se nezapomíná.

Biskup Trautmannsdorf chtěl svým rozhodnutím přispět, v duchu osvícenských tradic, k prohlubování vzdělanosti diecézního kléru, především alumnů jím založeného Teologického institutu. Jde o nejstarší knihovnu v Hradci Králové.

Nejstarší kontinuálně fungující, ano. Soukromá knihovna 15. sídelního biskupa čítala něco přes 3 tisíce svazků. Existuje kompletní soupis, pro nás velmi důležitý, dodnes ho v jeho digitalizované podobě používáme. Královéhradecké diecézi odkázal knihy různého zaměření, tenkrát určené pro diecézní vzdělávací institut, protože knihovna fungovala i jako školní bibliotéka.

77 Nahlédněme do nejstarší historie Biskupské knihovny, jaké poklady ukrývá?

Za prvé jsou to některé fragmenty, které jsou sekundárně použité, např. při opravě jiných knih. A na těch fragmentech je unciální písmo z 9. století. To je typ písma, který se učí studenti archivnictví. Na vysvětlenou ... unciální texty Nového zákona jsou opisy části Nového zákona v řeckých nebo latinských kapitálkách, psané na pergamenu různé kvality a původu. Sem se tyto unikáty dostaly s opravenou knihou, ve které jsou vlepené drobné části pergamenu s tímto unciálním písmem.

To opravené místo je de facto cennější než kniha samotná.

Jenom pro zajímavost ... v broumovské klášterní knihovně našla PhDr. Dagmar Štefancová z Národního muzea v Praze pět desítek takovýchto fragmentů hudebních zápisů. Pro mě neuvěřitelné, že ona z pergamenu velikosti pohlednice byla schopná určit, co je to za skladbu, kdo ji složil, odkud to tam přišlo. Pro mě zázrak!

Za druhé je tady poměrně vzácný rukopis Bible Vulgaty ze třetí čtvrtiny 14. století. Na malém formátu 20 × 20 cm, text malým, drobným písmem, okraje zjevně ponechané pro nějakou výzdobu. Některé stránky jsou dokonce zdobené, jinde jsou marginální poznámky. Lze předpokládat, že kněz, který manuskript používal, si tam poznamenával např. textové odkazy. Svědectví z předhusitské doby, to je poměrně vzácná věc. Pak jsou zde uloženy přibližně dvě desítky tisků z doby od objevu knihtisku do roku 1500, které se označují jako inkunábule, neboli prvotisky. Spíše než vzácné, jsou spíše zajímavé, ale pro nás mají velký význam. Naopak je zde deponován i tzv. misál. Misály jsou knihy, které používají při mších svatých. Zajímavé na něm je to, že pochází z roku 1493, přibližně půl století po vynálezu knihtisku. Počátky jeho

masového používání k tisku knih datujeme přelomem let 1447/1448. Po polovině 15. století se knihtisk rychle rozšířil po Evropě a následně po celém světě. Ručně psaný Ledečský misál vznikl rok po objevení Ameriky, tedy v době, kdy už byl tisk z výšky hojně rozšířený. A přesto vrchnost v tehdejší Ledči nechala sepsat misál rukopisný, na pergamenu, s krásnými ilustracemi, s vyobrazeními titulních písmen, je tam např. krásné vyobrazení Ukřižování Ježíše Krista. Poměrně vzácný rukopis byl, existuje o tom záznam, vystaven v roce 1895 na Národní výstavě československé v Praze.

Další zajímavá věc ... díky odkazu biskupa Trautmannsdorfa se tady sešly dva staré tisky, které k sobě žádný zvláštní vztah nemají, ale jsou v nich důležité vlastnické poznámky o tom, že byly majetkem benediktinských klášterů. Jedna kniha nejdříve v Břevnově a posléze v Broumově, druhá byla majetkem kláštera v Polici nad Metují. Důležité je, že to byl jeden z benediktinských klášterů, zrušených při josefínských reformách roku 1785. O jeho knihovně téměř nic nevíme. Jisté je jen to, že tam musela být, protože polický klášter byl podobný tomu v sousedním Broumově, ale nemáme její jediný soupis. Existuje dokument o tom, že dnešní Národní knihovna přejímala část fondu ze zrušené

☞ Pohled na Biskupskou knihovnu z nádvoří Nového Adalbertina

☞ Trautmannsdorfská knihovna se starými tisky

klášterní knihovny v Polici do svých fondů. Ale tady se sešly dva konkrétní svazky s označením, že pocházejí z Police. Na hřbetu těch knih jsou původní štítky, na nichž je v první řadě titul, a v druhé, a to je pro nás velmi lákavé, je náznak signatury. Označení, značka o uložení té knihy. To nám naznačuje, že v knihovně byl určitý ukládací systém zaveden. Pokud i tam používali obvyklý systém označování regálů buď římskými číslicemi, nebo písmeny abecedy, tak víme, že tam pravděpodobně byly regály předcházející abecedně před písmenem D a E, kterými jsou označeny zdejší dva svazky. Máme určitou naději, že ve vídeňském dvorském archivu by mohl být nějaký soupis té knihovny v době po likvidaci, ale zatím jsme se k němu nedostali.

☞ K našemu rozhovoru jsme se sešli v prvním patře Biskupské knihovny, která v této podobě slouží od rekonstrukce na počátku nového tisíciletí.

Sídlíme v objektu mezi bývalou jezuitskou kolejí a kostelem Nanebevzetí Panny Marie. Byl to vlastně krytý propojovací trakt mezi ubytovacím a školicím střediskem jezuitů a kostelem. S myšlenkou obnovit knihovnu a zřídit pro ni další pracoviště s depozitářem přišel původně tehdejší biskup Karel Otčenášek.

Volba padla na tzv. salu terrenu, původně zahradní stavbu uvnitř areálu bývalé

jezuitské koleje, kterou Biskupství královéhradecké získalo do vlastnictví v roce 1993. Oprava části rozsáhlého kolejišního komplexu, ve které se nacházela i budova budoucí knihovny, ale byla pro nedostatek financí pozastavena.

Po nástupu biskupa Dominika Duky byl původní projekt pozměněný a knihovna pojatá více velkoryse, aby bylo možné navázat na její původní poslání a poskytovat služby odborné veřejnosti. Oprava zbytku koleje včetně saly terreny byla dokončena v roce 2000. Autorem velmi kvalitní studie byl architekt Jiří Krejčík, který pro potřeby běžného provozu vytvořil obslužné centrum, dále badatelnu, odborná pracoviště atd. Knihovna byla slavnostně otevřena 30. září 2002 na svátek sv. Jeronýma a 7. říjen 2002 byl prvním výpůjčním dnem.

☞ Vzpomínám v té souvislosti na PhDr. Petra Adama. Vedoucím knihovny byl od roku 1998 až do své smrti v roce 2006. Především díky jeho velkému úsilí získala svou současnou podobu v duchu jeho oblíbeného bonmotu: „Mnohé zámky mají své knihovny, naše knihovna má svůj zámek.“ Se jménem dr. Adama je spojená i historická Trautmannsdorfská knihovna.

Její restaurování začalo koncem roku 2004. Knihovní fond byl přechodně deponován v archivu a mobiliář včetně centrální sochy, obrazů, ozdobných prvků rozebrán a transportován do ateliéru.

Celodřevěná barokní část knihovny z masivního dubu byla překrytá nepůvodním fládrem a doplněná fragmenty z pozdějších oprav. V několika partiích byl patrný vliv zhroutilé konstrukce knihovny, na mnoha místech chyběly obvodové ozdobné lišty. Sloupy knihovnických skříní byly v pozdější době překryty druhotným fládrem a zdobné prvky včetně řezaných rámu obrazů byly též v minulosti přetřeny bronzem. Zadní stěny knihovny z měkkého dřeva byly rozestoupené a napadené plísněmi a dřevokazným hmyzem. Značný restaurátorský zásah vyžadovaly také obrazy včetně rámu a socha sv. Benedikta.

Celkový dohled nad rekonstrukčními pracemi prováděl akademický malíř Roman Ševčík. Stavební úpravy se týkaly hlavně nových elektroinstalací a rozvodu médií k novým klimatizačním jednotkám. Byla kompletně vybourána dřevěná podlaha, vyměněna podlahová konstrukce a původní prkna podlahy přebroušena a ošetřena. Stropní konstrukce zůstaly zachovány.

Pod cihlové klenby v ocelových nosičích byl po odizolování vložen nový pohled v klasickém provedení opatřený kvalitní štukovou omítkou a štukatérskou výzdobou. Nově bylo vyřešeno osvětlení knihovny šetrnějším nasvícením stropního pohledu skrytými svítidly. Okna byla opatřena vitražovými skly. V průčelí byl nainstalován nově zrestaurovaný zarámovaný

☛ Středem schodiště knihovny prochází unikátní výtah pro knihy

☛ Zájemci mohou přijít do knihovny i bádát

obraz Karla Škréty Svatá rodina se sv. Karlem Borromejským a sv. Františkem.

Knihovna byla slavnostně otevřena v únoru 2006. Sídlí v biskupské rezidenci na původním místě. Zrestaurování prostor a mobiliáře Trautmannsdorfské knihovny bylo posledním velkým projektem Petra Adama.

77 Biskupská knihovna vlastní ještě další prostory, ale o těch toho asi čtenářům moc nepovíme ...

Máme ještě dva depozitáře. Kde jsou, to si s vaším dovolením a z bezpečnostních důvodů nechám pro sebe.

77 Antonín Ignác Nepomuk Koniáš, to jméno nemohlo nepadnout. Páter Koniáš se prý vlastnoručně vepsal do svazků, uložených v Biskupské knihovně?

To vám mohu ukázat, chcete-li.

77 Kdo by nechtěl!

Páter Koniáš vydal v polovině 18. století *Clavis haeresim claudens et aperiens* – Klíč kacířské bludy k rozeznávání otvírající, k vykořenění zamykající. Tento seznam zakázané literatury, Koniášovo nejznámější dílo, zakazuje téměř všechnu literaturu let z 1414–1620 a exulantickou literaturu. „Bludné“ knihy nahrazoval katolickými, „nenapravitelné“ páčil, některé „opravil“ vytrhnutím listu,

začerněním, vepisováním textu. Pak tady máme poměrně vzácný tisk, a to je, dr. Zahradník sahá po druhém svazku, který přede mě položil, *Knih kronik o všelikých znameních z roku 1541*. Tu držel páter Koniáš osobně v ruce, protože tady je napsáno „Correxit P. Ant. Konias S.I.“ Tedy opraveno podle toho Klíče, který Koniáš sám sepsal. Ta kniha je zajímavá v tom, že v ní jsou jeho zásahy, autentické vpisky, které mají určitý vývoj. Některé věty jsou třeba jenom škrtnuté, přemalované. Pak jsou tam větší zásahy, třeba je kousek stránky uříznutý nebo přelepený. Největším hříšníkem byl svatý Mistr Jan (Jan Hus), tady označený jako světec, je tady i vymalovaný. Z jeho životopisu zde nezůstalo vůbec nic, pouze data, jinak všechno vyškrtané. A to není všechno. Vedle podobizny Mistra Jana domaloval páter Koniáš ďábla a jasně vyznačil, že žádný sanctus, žádný svatý. A navíc ještě malůvka ďábla paroháče s ocasem a dvakrát obdobný text o „ďáblovi“ a „ďáblovi paroháči“.

77 Ještě k minulosti knihovny. O jejím zakladateli jsme už mluvili. Byl jím designovaný arcibiskup olomoucký a 15. královéhradecký sídelní biskup Maria Tadeáš říšský hrabě von Trautmannsdorf-Weinsberg.

Jeho nástupce, biskup Alois Josef hrabě Kolowrat-Krakowský tento základ úspěšně rozvíjel jak vlastními příspěvky do knihovního fondu, tak stanovením zásad

pro využívání bibliotéky odbornou veřejností. Knihovna se z větší části nacházela v prvním patře severního křídla biskupské rezidence, kde zabírala tři místnosti hned za kaplí. Menší část byla umístěna v jižním křídle. Po roce 1881 se knihovna přičiněním 18. královéhradeckého biskupa dr. Josefa Jana Evangelisty Haise přestěhovala do nově vystavěného západního křídla a byla doplněna o některý další mobiliář. Poslední doložená výpůjčka byla zaznamenána 10. ledna 1901.

V té době už byly v Hradci Králové některé jiné bibliotéky. Na konci 19. století vznikla např. městská knihovna, která koexistovala s muzeem. Biskupská, v té době přísně teologicky zaměřená knihovna, pomalu ztrácela opodstatnění. Věřoučné knihy měl každý kněz ve svém působišti, v každé farnosti byla knihovna aspoň té základní literatury. Oni nepotřebovali historickou Postilu z 15. století, ale praktickou pomůcku pro výklad liturgického biblického textu. Když pak parlament v březnu 1950 přijal zákon o vysokých školách, který zrušil mj. královéhradecké diecézní učiliště, přestala existovat základní čtenářská obec.

Biskupská knihovna byla od svého počátku svým zaměřením teologická. V současné době se snažíme doplňovat i obecně historickou, uměnovědnou odbornou literaturou. Občas se sem dostanou knižní soubory např. ze zrušených

farností. Některé ty fondy se přebírají jako celek, je-li tam třeba historicky významný kněz. Máme tady třeba část knihovny Josefa Liboslava Zieglera (1782–1846). To byl český kněz, pedagog, básník, překladatel a vlastenecký spisovatel. Trvalou památkou na něho je cenná sbírka starých, vzácných tisků a rukopisů, z nichž polovina je v majetku Okresního muzea Chrudim a druhá v majetku církve.

77 Je dnes Biskupská knihovna živý organismus?

Je. Přestože jsme knihovnou Biskupství, tak jsme ve smyslu zákona o knihovnách veřejnou knihovnou. Samozřejmě už nefungujeme tolik třeba pro jednotlivé kněze, jako tomu bylo v minulosti. Máme poměrně široký okruh, asi 250–300 registrovaných čtenářů. Zajímaví jsme třeba pro studenty historických oborů UHK. Když vyučující zadá povinnou četbu, všichni se vydají do vědecké nebo univerzitní knihovny, čekají pak třeba měsíc. My velkou část fondu půjčujeme domů. I přes ekonomické tlaky se snažíme držet souvislé řady odborných časopisů – teologické, filozofické, sociologické. Výhodou je, že pracovníkem knihovny je i archivář diecézní kurie Mgr. Ladislav Holoubek, můj mladší kolega, obrovský odborník, před jehož znalostmi smekám. Díky jemu poskytujeme i služby na pomezí mezi archivním fondem a knihovnou. Dalším důležitým kolegou je i Mgr. Jiří

Navrátil, který se kromě běžné agenty věnuje náročné problematice zpracování tzv. starých tisků. Poslední (last but not least) členkou našeho týmu je studentka pardubické univerzity Bc. Anna Adamčíková.

Knihovní fond čítá v současné době přibližně 60 000 svazků. Jeho podstatná část je zkatalogizovaná a přístupná pro badatele, přičemž se předpokládá především prezenční studium.

77 Dlouhé roky jste byl ředitelem Muzea východních Čech, které jste si „vyplal“ k obrazu svému. Biskupská knihovna byla další životní výzva?

Určitě. Po odchodu z muzea jsem učil na UHK a hlavně mě vzali jako vystudovaného archiváře do výzkumného projektu Brána moudrosti otevřená. Barokní kulturní dědictví klášterů Broumov a Rajhrad: ochrana, restaurování, prezentace (2016–2020) v rámci programu NAKI II, který byl společným projektem Filozofické fakulty UHK, Moravské zemské knihovny v Brně a Fakulty restaurování Univerzity Pardubice.

To byla nádherná práce! Měli jsme s jednou kolegyní obrovské štěstí, že jsme objevili nejstarší katalogy broumovské knihovny z přelomu 18. a 19. století, do té doby neznámé katalogy. Než jsme začali dělat ten výzkum, tak se vědělo o jediném katalogu. Nám se podařilo najít zbývající

svazky, čili máme kompletní soupis broumovské klášterní knihovny od 80. let 18. století, kdy vznikala, až do prvních let 19. století. Devět svazků, kompletně popsáno všech těch 33 regálů. Archivářovo srdce zaplesá. Podařilo se nám najít osm svazků, publikovat studii, to bylo, s nadšátkou, jako když Heinrich Schliemann našel dávnou Tróju.

Navíc to byla práce s báječným kolektivem lidí, jak akademiků, tak studentů. Bohužel, ten grant skončil, ještě bychom potřebovali aspoň ty studentky tam nějakou dobu zaměstnat, aby se dokončila přesná katalogizace fondu. Ta práce pro mě byla zajímavá i tím, že jsem mohl udělat výstavu, která se opakovala v Broumově a poté v Polici nad Metují. A podařilo se natočit i hezký film o broumovské knihovně. Jsem za to osudu moc vděčen, že se mi tohle podařilo.

A pak jsem dostal nabídku od Biskupství, že když jsem dělal v muzeu... Nejdříve jsem byl asi tři roky v Diecézním konzervátorském centru a pak mně nabídli Biskupskou knihovnu. Dostal jsem se tady k tak nádherným věcem, ke starým tiskům, prvotiskům. Najednou držíte v ruce knihu, která je z roku 1460, nebo ten zmiňovaný Ledečský misál z doby, kdy se Kolumbus vracel z Ameriky. Nejsm takový odborník jako kolegové, ale ta citová záležitost je pro mě velmi důležitá!

Eva Zálešáková)

Po dvou organizačně nelehkých ročnících nás čeká další noc kostelů, a to 10. 6. 2022. Doufejme, že bez jakýchkoliv omezení.

Očekáváme, že se v královéhradecké diecézi otevře více než 200 kostelů, kaplí, sborů, modliteben s mnoha doprovodnými programy. Překročíme loňskou návštěvnost, která byla přes 18 tisíc vstupů?

Specialitou a již tradicí se stalo cykloputování „Okolo Hradce“. Cyklistický okruh v rámci Noci kostelů, který propojí zajímavá místa blízka Hradce Králové na kole. Nechybí duchovní podpora a malé upomínkové předměty.

Více informací, cyklistická trasa i seznam přihlášených objektů

www.nockostelů.cz

Diecézní centrum pro rodinu

Světlo na cestě od neplodnosti nabízí přirozená metoda NAPROHELP

Dnes otvíráme téma, kterého se často obáváme, neumíme o něm hovořit a ještě stále je ve společnosti a také v církvi tabuizované. Je to **neplodnost**.

Možná Vás překvapí, že nechtěnou neplodností trpí až pětina párů, které plánují založit rodinu. Takže se jedná o velmi častý problém. Co se vlastně přesně pod tou neplodností myslí? O neplodnosti mluvíme tehdy, pokud se muži a ženy nedaří otěhotnět ani po roce nechráněného pohlavního styku. Schválně zde vypisujeme tuto definici, protože při přípravách snoubenců se často setkáváme s názorem, že miminko počnou do dvou až třech měsíců. Pokud se tak nestane, myslí si, že už někde musí být vážný problém. Není to tak vždy.

Dítě je dar, na který je třeba trpělivě čekat

I věci v oblasti přirozené plodnosti mají svůj vnitřní řád a správný čas. Navíc miminko v manželství není nárokem, není podmínkou, není něčím samozřejmým! Dítě je velkým nezaslouženým darem a mělo by být plodem lásky manželů!

A co když přece manželé se snaží o početí více než rok a miminko stále nepřichází? V dnešní době jsou většinou lékaři směřováni do reprodukčního centra, kde „určitě jejich problém vyřeší“. Nicméně primárním úkolem reprodukčních center není léčit neplodnost, ale tzv. asistovaná reprodukce. Nechceme zde ovšem mluvit o eticky velice sporné otázce asistované reprodukce. Naopak, otvíráme zde toto téma proto, abychom šířili naději a informace o jiné zdravé cestě k přirozenému početí o metodě NAPROHELP.

Tato metoda pracuje od začátku s mužem i ženou dohromady. Podporuje jejich přirozenou společnou plodnost a hledá zcela konkrétní příčiny, proč se početí nedaří. Následně se snaží tyto příčiny odstranit.

Metoda používá laboratorní a další vyšetření, medikamentózní terapie, podporu organismu potravinovými doplňky, pokud je vhodné tak i fyzioterapii nebo přiměřené operační zákroky. Vychází z poznatků společné přirozené plodnosti páru, která je lehce vysledovatelná pomocí symptotermální metody, kterou se

pár naučí, aby zmapoval svoji přirozenou plodnost. Teprve na základě těchto poznatků se nasazuje případná léčba nebo přicházejí další vyšetření k nalezení příčin neplodnosti.

Symptotermální metoda umí jednoznačně zjistit, zda je menstruační cyklus zdravý, zda probíhá ovulace, co mu chybí, co je třeba podpořit. Umí pomoci manželům lépe stanovit jejich společné plodné období, kdy je větší pravděpodobnost početí. Metoda je vhodná i pro ženy s nepravidelnými dlouhými cykly, po užívání hormonální antikoncepce, s diagnózou anovulační cykly, endometrióza, PCOS apod.

Přirozené početí místo asistované reprodukce

Metoda NAPROHELP nepoškozuje zdraví manželů, používá postupy, které jsou eticky přípustné, nemá potratový účinek. Základem je tedy léčit poruchy plodnosti dle konkrétní příčiny a pomoci dosáhnout manželům přirozeného početí. Metoda dosahuje vysoké úspěšnosti více než 80 % početí a porodu zdravého dítěte (studie z roku 2012).

Prosíme, nebojme se tohoto tématu a rozšiřujme informace a naději mezi mladými páry, že existuje možnost přirozené léčby neplodnosti a tím i možnosti přijetí dítěte do rodiny tím nejdokonalejším Bohem chtěným a zamýšleným způsobem – v láskyplném objetí manželů!

Za naše Centrum pro rodinu vám přeji vše dobré a Boží světlo na vaší cestě životem. V případě potřeby mě neváhejte kontaktovat na tel. **731 140 002**, nebo webových stránkách: **www.BiHK.cz/pastorace_rodin**

Diecézní centrum pro mládež**Celostátní setkání mládeže v Hradci Králové: dobrovolníci jsou stále vítáni**

Diecézní centrum pro mládež v Hradci Králové má v rámci CSM na starosti tyto přípravné týmy: Ubytování; Hosté, moderátoři, sálisté; Informace. Nyní vás pozveme do zákulisí příprav hostů – moderátorů – sálistů. Zkráceně jim budeme říkat „sálisté.“

Vedoucí týmů Sálistů je náš člen našeho centra **Filip Machek**. Na centru pracuje třetím rokem a nyní připravuje s dalšími lidmi setkání mládeže. Filip v tomto týmu není sám. Má k sobě jednu kolegyni z Olomoucké Arcidiecéze **Moniku Hamplovou**.

?? Jak jsi se dostal do příprav CSM?

Do příprav CSM jsem se dostal díky práci v centru pro mládež v Hradci Králové.

I kdybych v centru nepracoval, rád bych pomohl, už díky tomu, že jsem Hradečák.

?? V týmu jste dva vedoucí. Jak máte rozdělené role? Kdo co zařizuje?

Ano, je to tak. V našem týmu Hosté, moderátoři, sálisté jsme dva. Já zajišťuji prostory, kde se budou konat přednášky, workshopy a koncerty a Monča oslovuje hosty, kteří by mohli přijet a něco nám ukázat, povědět a naučit.

?? O jaké prostory se jedná?

Jedná se o prostory univerzit a jejich přednáškových sálů. Také máme k dispozici prostory v hotelu Nového Adalbertina a jejich sály. Koncerty se budou

odehrávat ve venkovních prostorách, jako jsou parky.

?? Kolik lidí sháníte do přípravných týmů?

Do našeho týmů hledáme cca 25 až 30 lidí, ale celkově je potřeba dost dobrovolníků. Hlavně do týmů pořadatelů, diskuzních skupin, ale i ubytování. Zkrátka lidí je potřeba dost. Pokud by měl někdo zájem, tak ať se nebojí ozvat buď nám nebo na stránky CSM (www.celostatnisetkanimladeze.cz) v kolonce přípravné týmy si určitě každý najde to svoje.

?? Je něco, co byste vzkázal našim čtenářům?

Rád bych pozval mladé ve věku od 14 do 26 let na toto setkání, které se uskuteční od 9 do 14. srpna tohoto roku v Hradci Králové. Setkání se koná jednou za 4 až 5 let a je to jedinečná příležitost, jak prožít společenství se svými vrstevníky z různých koutů republiky. Taktéž chci pozvat i rodiny s dětmi. Pro ně bude připravený program v sobotu 13. srpna, kde s námi zakusí toto společenství.

Pokud tu je někdo, kdo by rád přiložil ruku k dílu, tak ať neváhá a přihlásí se do přípravného týmu. Rádi vás uvidíme.

Filip Machek)

Setkání je jedinečnou příležitostí, jak prožít společenství se svými vrstevníky z různých koutů republiky; foto: Honza Čermák, Člověk a víra

Důležité informace:

Datum setkání: 9.-14. 8. 2022

Místo setkání: Hradec Králové

Cena setkání:

přípravný tým	1000 Kč
do 31. 5.	1600 Kč
do 15. 7.	1800 Kč
později	3000 Kč

Katechetické a pedagogické centrum

I dnes platí: „Nebojte se“

Ježíš uklidňuje dvěma prostými slovy: „*Nebojte se*“. Pán ví, že strach je naším každodenním nepřítelem. Ví také, že naše strachy se rodí z velkého strachu, ze strachu ze smrti: ze strachu, že zmizíme, že ztratíme své blízké, že onemocníme a že už to nezvládneme... O Velikonočních však Ježíš zvítězil nad smrtí. Nikdo jiný nám proto nemůže říci přesvědčivěji: „*Nebojte se*“. Pán to říká přímo tam, vedle hrobu, z něhož vyšel jako vítěz. ... Strach nás vždy uzavírá do sebe, uzavírá nás. Ježíš nás naopak propouští a posílá k druhým. V duchu slov z Františkovy promluvy na velikonoční pondělí chceme i my vystoupit z našich strachů plynoucích z této nelehké doby a jít vstříc druhým, kteří nás stále potřebují.

Již minulý měsíc jsme se na katechetickém centru rozhodli pomoci našim katechetům a katechetkám zorientovat se v otázkách války na Ukrajině, a to pomocí online besedy nazvané **Jsem s tebou – válka, uprchlictví, naděje aneb jak o současné situaci mluvit s dětmi**. Téma besedy se ukázalo jako velmi obsáhlé a proto jsme se rozhodli v těchto online besedách pokračovat.

Další beseda tak proběhla na začátku května a věnovala se tématu **Integrace a jak ji úspěšně zvládnout**. Hosty byly vedoucí Integračního centra pro cizince a Poradny pro cizince a uprchlíky Diecézní charity Hradec Králové Ing. Jan Kočí a Mgr. Nataliya Dotsenko – sociálně integrační pracovníce a předsedkyně Regionálního ukrajinského spolku ve východních Čechách. V úvodu jsme se seznámili s činností tohoto centra, obecně s pomocí a integrací cizinců, a se současnou situací s ukrajinskými uprchlíky. Dozvěděli jsme se o aktivitách centra i ukrajinského spolku, kterých je možné se zúčastnit a také jak se zapojit do dobrovolnické činnosti.

Téma integrace považujeme pro nás katechety za velmi důležité. Už teď se děti

setkávají s ukrajinskými spolužáky ve svých třídách a řeší otázky, na které lze hledat odpovědi i v hodinách náboženství či na katechezích. Jak se stavět k lidem jiných národností, jak přijímat jinou kulturu a zvyky apod. Téma uprchlictví nalézáme i v Bibli, kde i Marie s Josefem a malým Ježíšem okusili, jaké to je být uprchlíky utíkajícími před nebezpečím smrti do neznámé země. Právě tento příběh o útěku do Egypta jsme zvolili i pro nový program pro děti, který se právě otázkou uprchlictví a integrace zabývá. Naleznete jej na našich webových stránkách.

V nejbližší době nás pak čeká online beseda, která nese název **Dezinformace a jak s nimi pracovat**. Uskuteční se 23. května a otevře prostor k zamyšlení nad otázkami: Jak poznat dezinformace? Jak vznikají? Kdo a proč je vytváří? Jak reagovat na situaci, kdy se zavádějícími informacemi přichází děti? Apod. Nejen na tyto otázky s námi bude hledat odpovědi ředitel radia Blaník Mgr. Daniel Rumpík.

Besedy jsou doplněny i praktickými ukázkami a tipy do výuky náboženství a katechezí. Všechny podrobnější informace i přihlášku naleznete na našich webových stránkách <https://www.bihk.cz/pastorace/mladez/aktualne>.

Markéta Rumpíková)

(Knižní tipy

Nakladatelství Paulinky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
t. 224 818 757, objednavky@paulinky.cz
www.paulinky.cz

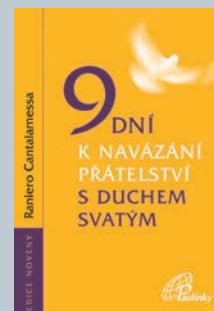
Desatero přikázání

Knižka, nabízí školákům návod, jak dobře porozumět Desateru. Příkázání jsou formulována současným jazykem, v jednotlivých kapitolách se vychází jednak z praktických příkladů ze života dětí, jednak z evangelních úryvků, které objasňují, jak na Desatero nahlížel Ježíš. Užitečná četba pro školáky, inspirace pro rodiče, vychovatele, učitele náboženství i katechety. Brož., 64 s., barevné ilustrace, 145 Kč

Raniero Cantalamessa

9 dní k navázání přátelství s Duchem Svatým

Duch Svatý je duší našeho duchovního života. Bez něho se nemůžeme modlit, chápat Písmo svaté ani milovat. Duch Svatý nás posiluje. Ježíš sám nám to slíbil: „*Dostanete sílu Ducha Svatého, který na vás sestoupí*“ (Sk 1,8). Brož., 80 s., 95 Kč

(Pozvánka

Večer chval za evangelizaci

■ V sobotu 4. června 2022 proběhne v **Pardubicích** Večer chval za evangelizaci v naší diecézi. Součástí této akce bude prostor pro diskusi a sdílení. Večer chval za evangelizaci přímo navazuje na Seminář o evangelizaci.

Motto setkání a Večeru chval zní: „*Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás!*“ (Jan 20,21)

Na diskusi o evangelizaci i na následný Večer chval jsou zváni diecézani všech věkových kategorií. Je možné zúčastnit se jak jedné, tak obou částí programu. Prostor pro diskusi, tedy diskuzní skupinky, má být místem, v němž bude možné se společně sdílet, naslouchat si a povzbuzovat se (nejen) v oblasti evangelizaci. Pro účast v diskuzních skupinkách je nutné se přihlásit přes formulář (viz www.bihk.cz/evangelizace/chystane-akce, další informace na plakátu).

V druhé části tohoto večera, který předchází slavnosti Seslání Ducha svatého, proběhne samotný Večer chval. Chceme se společně modlit za nalezení další cesty, jak v naší diecézi pokračovat s evangelizací a za jednotlivé evangelizační aktivity, které už probíhají nebo se teprve chystají. Celým večerem nás bude provázet kapela Dotek a během chval zazní také svědectví sestry Gratie, františkánské řeholnice z Hoješina. Bude zde také nabídka přímluvné modlitby.

Setkání diskuzních skupinek proběhne **od 16 hod na faře v Pardubicích** a Večer chval bude **od 19 hod. v pardubickém kostele sv. Bartoloměje**. Celá akce se koná pod záštitou generální vikáře Mons. Jana Paseky.

Diecézní centrum pro seniory

Stáří v Bibli (5)

Biblické postavy a jejich poselství – pokračování

V páté části pojednání o stáří v Bibli se zaměříme na další výraznou seniorskou postavu Bible, o níž čteme v knize Exodus – na Mojžíše.

Seniorské postavy Starého zákona

Také v knize Exodus objevíme výraznou postavu, jejíž činy jsou ve velké míře spjaty s pokročilým věkem. Kniha Exodus, tj. Vyjití se koncentruje především na vyjití – vysvobození Izraelitů z jejich otroctví v Egyptě pod vedením Mojžíšovým. Tato událost zůstává v paměti vyvoleného národa jako největší Boží čin a je rovněž propojena s vyhlášením Zákona a uzavřením smlouvy na Sinaji. Kniha vznikala nepochybně v delším časovém období a proces jejího utváření byl značně složitý. Podle Zengera jde o tzv. jeruzalémské dějepisné dílo z doby královské, nejspíš 7. století př. n. l.¹ Ačkoli kniha obsahuje mnohem starší tradice, je nutné předpokládat, že dostala konečnou podobu až po exilu, tedy nejdříve v 5. století před Kristem. Text knihy sestává z řady literárních žánrů, včetně vyprávění, zákona a poezie. Základní žánrovou rovinou je prorocká

a teologická historie. Záměrem Exodu je informovat o velkých Božích činech v minulosti. Exodus se od mnohých jiných historických knih Bible poněkud liší rolí, již v ní hraje Zákon. Tento Zákon není přívěskem či odlišnou částí knihy, ale je součástí dějin spásy (viz níže).² Za duchovního otce Pentateuchu (nikoliv autora), a tedy i Exodu lze označit Mojžíše jako osobu, která rozhodujícím vlivem zasáhla do dramatických počátků Izraele.³

Teologický význam knihy nutno spatřovat v uskutečňování Božího plánu s lidstvem prostřednictvím vyvoleného národa, a to i přes lidský vzdor. Hospodin účinně zasahuje do dějin – staví se na stranu utiskovaných jako jejich zachránce. Vysvobození Izraele z egyptského otroctví je ale také paradigmatem všech pozdějších osvobození – nejpodstatnějším z nich je vysvobození z otroctví hříchu ke svobodě dětí Božích. Toto vysvobození se uskutečnilo ve vrcholu a středu celých dějin spásy – ve smrti a vzkříšení Ježíše Krista:⁴ „*Tak v jednom smyslu Kristus během své pozemské služby naplnil exodus. V jiném smyslu dnes křesťané prožívají život jako putování pouští a očekávají budoucí odpočínutí, které nastane na konci Exodu (Žd 3,7-4,13), totiž vstup do zaslíbené země (nebe).*“⁵

■ V katedrále Svatého Ducha přijal v sobotu 7. 5. 2022 P. Pavel Jelínek z rukou pomocného biskupa Josefa Kajneka kněžské svěcení.

Úvod Exodu věnuje pozornost rozrostlému Jákobovu rodu v Egyptě a znovu vyjmenovává jeho syny (srov. Gn 46,8-27), jejichž jména ponosou jednotlivé izraelské kmeny. Tím má být vytvořena spojnice mezi Genesis a Exodus, ale v dalším vyprávění nepůjde o jednotlivá izraelská pokolení. Půjde o Izrael jako celek blíže nevyhraněný. V centru pozornosti stojí určitá biblická zvěst o Božím lidu jako kolektivu s jasným vymezením víry v Hospodina, který svůj lid vyvolil ke zvláštním úkolům. Do tohoto běhu izraelských dějin vstupuje po vyhlazovacím dekretu faraónovu (Ex 1,22) Mojžíš, který podle slov Písma nemá v Izraeli sobě rovného (Dt 34,10nn).⁶

Mojžíš

O výjimečnosti Mojžíše hovoří Bible již v souvislosti s jeho dětstvím – chlapec je obdařen zvláštním půvabem, doslovně dobrotou – nejedná se zde přitom pouze o tělesnou krásu, nýbrž o ojedinělost, která je znamením zvláštní Boží milosti a vyvolenosti.⁷ Zápal pro spravedlnost se objevuje u Mojžíše již v mladém dospělém věku, ale je nepochopený a neuznaný. Přes toto nepochopení si v něm Bůh připravuje zachránce a formovatele svého lidu. Své osvoboditelské dílo Hospodin začíná skrze něj konat až v jeho pokročilém věku.⁸ Poklidný Mojžíšův život u midjánského kněze Jitra náhle přerušuje Boží zjevení na hoře Chorébu – Hospodin, který „přebývá v horícím keři“ chystá pro Mojžíše nevšední poslání. Mojžíš se svěřeného poslání zalekne – je překvapující, že se nepoddává a neuposlechne, ačkoliv je ujištěn o Boží přítomnosti a ochraně. Žádá znát Boží jméno, které obdrží, dokonce i s výkladem „*Jsem, který jsem*“, jež lze pochopit jako ujištění o bezpodmínečné Boží přítomnosti vždy a všude s eschatologickým výhledem „*Budu, který budu*“. Následně je Mojžíšovi úkol upřesněn.⁹

Tato perioda od osmdesátého roku Mojžíšova života představuje zdlouhavý příběh putování pouští a zkoušek. Mojžíšovým cílem je práh země zaslíbené – jde o cíl, pro který byl vyvolen, a jeví se jako paradox, že do ní nevstoupí! (Dt 31,2).

V poslední periodě svého života Mojžíš poznává, že přišel jeho čas a není schopen vést lid. Svoji abdikaci zdůvodňuje věkem a především Božím soudem nad sebou (srov. Nm 20,12). Oznamení naplnění Mojžíšových dnů Bohem je projevem zvláštní přízně i zvláštního záměru. Mojžíš tak bude nejenom moci předat svůj úřad svému nástupci, ale dát také požehnání lidu. Slova, která ujišťují o Božím vedení, poukazují na dílo, které je závislé na Hospodinu. Mojžíš tak nepochybuje o nastávající generaci (srov. Dt 31,6). Je svobodný ve vztahu ke svému odchodu a neopomíjí podpořit svého nástupce – Boží věc bude pokračovat i bez něho. Je pozoruhodné sledovat Mojžíšovu smrt v osamění na hoře Nebo – Mojžíš umírá v poslušnosti, nereptá. Nakonec spatřuje zemi zaslíbenou, což patřilo k právnímu aktu, kterým se provádělo přisvojení krajiny (srov. Gn 13,14 nn), ale nevstupuje do ní. Musí se smířit s vinou svého lidu (Nm 20,10nn), a odpustit. Tím se podobá Ježíši Kristu.¹⁰

Mojžíšův příběh lze vnímat jako obraz čtyř fází života, kterými člověk prochází až do svého stáří. Každé toto období má přitom svůj specifický úkol. Ačkoliv Mojžíš prodělal mnoho životních zkoušek a nakonec ani nevstoupil do země zaslíbené, nestal se z něho zatrpklý stařec, ale starý muž sytý svých dní a ten, kdo žehnal (Dt 33). U Mojžíše je pozoruhodná jeho svěžest stáří a jasný zrak (Dt 34,7), tj. plná síla ducha i těla.¹¹ Takovýto pozitivní aspekt je znakem mimořádné Boží přízně – Mojžíš dostává od Pána tolik síly, kolik jí potřebuje ke splnění svého poslání. Zároveň je v textu Bible řečeno, že vychoval Jozueho, který byl plný moudrosti, protože Mojžíš na něho položil své ruce (srov. Dt 34,9). Zdrojem jeho autority byla skutečnost poznání Boha ve stáří, nikoliv výkonost. Z Mojžíšova příkladu bychom mohli vyvodit následující hlavní aspekty stáří: odpuštění, žehnání, povzbuzení pro nastupující generaci a modlitba za ty, kdo přebírají úkoly starých s přesvědčením, že je to tak dobře.

Veronika Čepelková

Pozvánka

Diecézní centrum pro seniory zve

- 20.–27. 8. 2022 Pobyť pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyt v Krkonoších, Marianum, Janské Lázně
- 2.–8. 9. 2022 Poutně-poznávací a odpočinkový zájezd do Rakouska – krásy tyrolských Alp, jezero Achensee a nejmenší rakouské městečko Rattenberg
- 5.–8. 9. 2022 Manželské setkání seniorů, Marianum, Janské Lázně
- 13.–21. 9. 2022 Duchovně-odpočinkový zájezd do Medjugorje s pobytem u moře v Chorvatsku a návštěvou Dubrovníku

Přihlášky a informace

Diecézní centrum pro seniory
Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, tel. 495 063 661
737 215 328, 734 435 360,
e-mail: dcs@bihk.cz
www.dcsk.cz, www.simeon.cz

- 1 Srov. ZENGER, Erich. Das Buch Exodus. Geistliche Schriftlesung. Leipzig: St. Benno-Verlag, 1978, s. 17. ISBN neuvedeno.
- 2 Srov. DILLARD, B. Raymond et al. Úvod do Starého zákona. Praha: Návrat domů, 2011, s. 58. ISBN 978-80-7255-244-3.
- 3 Srov. BOGNER, Václav, BROŽ, Jaroslav et al. Pentateuch, s. 166-167.
- 4 Srov. tamtéž.
- 5 DILLARD, B., R. et al. Úvod do Starého zákona, s. 60.
- 6 Srov. LÉON-DUFOUR, X. Slovník biblické teologie, s. 238.
- 7 „Nikdy však již v Izraeli nepovstal prorok jako Mojžíš, jemuž by se dal Hospodin poznat tváří v tvář... A dal z něho vzejít muži milosrdnému, který získal milost v očích všech lidí a Bohem i lidmi byl milován, Mojžíšovi, jehož památka je požehnaná. Ve slávě ho postavil na roveň svatým a učinil ho mocným, že se ho nepřítelé báli“ (srov. Dt 34,10; Sir 45,1-2).
- 8 „Mojžíšovi bylo osmdesát let“ (Ex 7,7).
- 9 Srov. BIČ, M. et al. Výklady ke Starému zákonu, I. Zákon, s. 209-217.
- 10 Srov. LÉON-DUFOUR, X. Slovník biblické teologie, s. 239.
- 11 Srov. BIČ, M. et al. Výklady ke Starému zákonu, I. Zákon, s. 588.

Dvě významná jubilea Mons. Josefa Hloucha

120 let od narození a 50 let od smrti Mons. ThDr. Josefa Hloucha (26. 3. 1902 – 10. 6. 1972)

Devátý biskup českobudějovický (1947 až 1972) se narodil v Lipníku u Třebíče (Brněnská diecéze). Na kněze byl vysvěcen 5. července 1926 v Olomouci. Pak působil ve farnostech Spálov, Kladky u Prostějova, Jesenec u Konice a Brantice u Krnova. V září 1928 byl ustanoven správcem farnosti Hodolany. V roce 1934 byl promován doktorem teologie na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Olomouci, kde se v roce 1945 stal profesorem pastorální teologie. Českobudějovickým biskupem byl jmenován 25. června 1947, konsekrován 15. srpna 1947 apoštolským internunciem Xaveriem Ritterem v Olomouci (1. spolusvětítel Josef Beran, 2. spolusvětítel Stanislav Zela). Do úřadu byl uveden 7. září 1947 v Českých Budějovicích. Od května 1950 byl internován ve své rezidenci. Od března 1952 byl nucen žít v internaci mimo diecézi, do které se mohl vrátit až 9. června 1968, kdy se opět ujal svého úřadu. V letech 1969–1971 provedl generální opravu katedrály sv. Mikuláše. Zemřel 10. června 1972 v Českých Budějovicích a pohřben byl na hřbitově svaté Otýlie.

Na podzim 2015 podal biskup Vlastimil Kročil České biskupské konferenci (ČBK) žádost o zahájení diecézní fáze beatifikačního procesu Josefa Hloucha. Po schválení ČBK následovalo v listopadu 2017 podání žádosti Svatému stolci. V březnu 2018 schválil Svatý stolec zahájení procesu blahorečení: „*Je mi potěšením po náležitém přezkoumání odpovědět..., že ze strany Svatého stolce nic nebrání tomu, aby proces beatifikace a kanonizace jmenovaného Služebníka Božího Josefa Hloucha mohl být*

Devátý biskup českobudějovický Mons. Josef Hlouch (1902–1972)

dokončen,“ odpověděl Angelo kardinál Amato, prefekt Kongregace pro svatořečení.

Diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil oznámil souhlas Svatého stolce s procesem blahorečení při mši svaté 23. března 2018. Při této příležitosti rovněž složili předepsané sliby postulátor celého procesu profesor Martin Weis a také členové pracovního týmu, který pracuje na shromažďování potřebných dokumentů a podkladů.

Petr Samec)

Převzato s laskavým svolením z měsíčníku Setkání, časopisu Českobudějovické diecéze.

Vydejte svědectví o Mons. Hlouchovi

Věřící nyní mohou vydávat svědectví o ctnostech života Josefa Hloucha, anebo o překážkách, které by mohly zabránit procesu jeho svatořečení. Současně mohou poskytnout písemnou korespondenci s Josefem Hlouchem či týkající se jeho osoby.

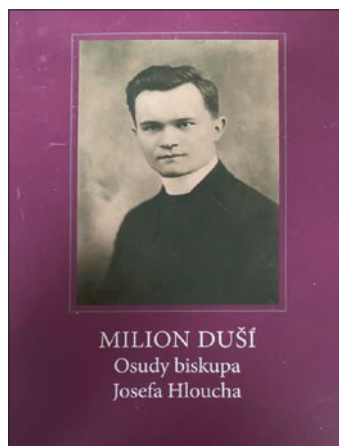
Podklady je nutné posílat písemně na adresu biskupství českobudějovického, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice – na obálku připište velkým písmem zřetelné **POSTULÁTOR**.

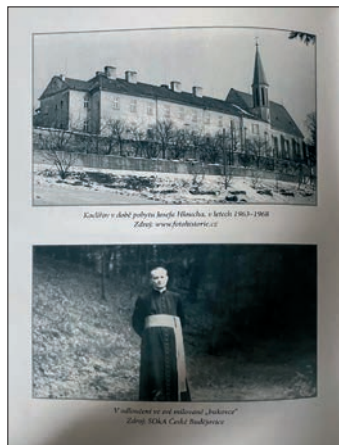
(Mons. Josef Hlouch

Koclířov a památník Josefu Hlouchovi

Památník, jehož autorem je Milivoj Husák, požehnal 2. června 2007 českobudějovický biskup Jiří Paďour OFMCap a královéhradecký biskup Dominik Duka OP u příležitosti symposia o biskupu Hlouchovi upořádaného v Koclířově. Josef Hlouch od srpna 1963 do června 1968 pobýval v charitním domě školských sester de Notre Dame v Koclířově, kde dopsal sbírku duchovních úvah Minutěnka.

(Nakladatelství Paulinky vydalo knihu Františka Koloucha, Milion duší – Osudy biskupa Josefa Hloucha

Modlitba za přímluvu Božího služebníka Josefa Hloucha

Českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil vyhlásil dne 10. června 2018, v den památky úmrtí Božího služebníka Josefa Hloucha, text modlitby za zázrak na jeho přímluvu. A protože biskup Hlouch je spjat s naší Královéhradeckou diecézí svým pobytem v Koclířově, bude jistě dobré, aby slova modlitby zaznívala i u nás.

„Touto modlitbou chceme prosit i za věci, které jsou lidským silám nedosažitelné, protože sama církev nás k tomu povzbuzuje, když prohlašuje za blahoslavené a svaté ty, na jejichž přímluvu se udály zázraky,“ řekl otec biskup Vlastimil.

Pokud dojde na přímluvu biskupa Hloucha k vyslyšení, mohou se věřící se svým svěděním obracet na postulátora procesu blahorečení prof. Martina Weise – e-mail: postulator@dicb.cz

Modlitba (v osobních potřebách)

Dobrotivý Bože,

Tys vyvolil svého služebníka Josefa Hloucha za českobudějovického biskupa, aby kráčel ve šlépějích Tvého Syna, čímž se stal pro mnohé oporou a svědkem víry v době útlaku církve.

Našel-li jsi zalíbení v jeho životě a obětech, veď nás, prosíme, svým svatým Duchem, abychom se dovedli modlit jako on, abychom dovedli spojovat své bolesti a utrpení s obětí Tvého Syna na kříži a abychom nikdy neztráceli naději a důvěru ve Tvou láskyplnou prozřetelnost.

V této naději a důvěře Ti předkládáme záležitost... (vyjádří se svými slovy). Svěřujeme ji do přímluv biskupa Hloucha s prosbou, abys jejím vyslyšením oslavil tohoto „pastýře lidu svého“, který během života pomáhal a těšil všechny, kdo se k němu obraceli. Odvažujeme se prosit i za věci, které jsou lidským silám nedosažitelné, protože sama církev nás k tomu povzbuzuje, když prohlašuje za blahoslavené a svaté ty, na jejichž přímluvu se udály zázraky.

Prosíme o to ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, který s Tebou a Duchem svatým žije a kraluje na věky věků.

Amen.

Žehnání nového auta pro hasiče

Bratři se věnují všem lidem bez rozdílu

Řeholní řády a kongregace v královéhradecké diecézi (6)

Misijní společnost sv. Vincence z Pauly

Začátkem roku 1617 Boží prozřetelnost Vincenci z Pauly během cesty na zámek v městečku Folleville ve francouzské Pikardii poslala zprávu o umírajícím sedlákově z Gannes, který ho toužil vidět. Sedlák byl považovaný za člověka „spóřadaného života“. Roky však zamlčoval svoje hříchy, až mladý kněz ho přesvědčil, aby vykonal generální svatou zpověď. Muž při ní litoval všech svých provinění, která skrýval. Kajcíník měl takovou radost, že poslední dny věnoval vydávání svědectví o své zkušenosti. Vincenc pochopil, že Boží milost i v poslední chvíli vysvobozuje duši ze spárů zla. Když o tom uslyšela majitelka zámku, paní de Gondi, povzbudila Vincence, aby kázal ve farním kostele právě o potřebě, užitečnosti a postupu při generální zpovědi.

O týden později, 25. ledna 1617, na svátek Obrácení sv. Pavla, kázal Vincenc na toto téma v kostele ve Folleville. Chudý lid poté houfně přistupoval ke zpovědi. Bylo to pro něj znamení Boží prozřetelnosti, že toto je jeho poslání, že právě

toto dílo mu Bůh určil: přinášet evangelium chudému venkovskému lidu, zejména na těch nejuбоžejších. Těm chtěl Vincenc zasvětit celý svůj život.

77 Ani dobré snaze nedá Bůh vždycky okamžitý úspěch proto, aby rostly zásluhy těch, kteří o to dobré dílo usilují. Délka práce, trpělivost a modlitba jim umožní dozrát.
Vincenc z Pauly

Druhá událost je ze srpna téhož roku. Vincenc tehdy krátce působil jako farář v Châtillon u Lyonu. Když se před mší dověděl, že onemocněla rodina bydlící na periferii vesnice, v kázání povzbudil věřící, aby jí pomohli a odpoledne se vydal ji navštívit. Viděl, že za nemocnými

přichází mnoho lidí přinášejících dary, které však rodina není schopna spotřebovat. Viděl hodně lásky, která potřebovala zorganizovat. Pochopil, že i charitativní službě je třeba dát pravidla a řád. Proto o něm dnes hovoříme jako o jednom ze zakladatelů moderní evropské charity a péče o chudé.

Tyto dvě události mu ukázaly, co po něm Bůh chce: evangelizaci a službu lásky. Vincentské charisma je specifický Boží dar lidstvu a Církvi. Je to punc, specifický styl vidění světa a člověka. Představuje i přesně definovanou formu apoštolátu i komunitního života. Vychází z textu Lukášova evangelia: „Poslal mě hlásat evangelium chudým“, což je heslo Misijní společnosti. Druhým inspiračním zdrojem je 25. kapitola Matoušova evangelia „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratrů, mně jste učinili“. Nestačí jenom služba slova, musí být i služba potřebným. A nestačí jenom služba potřebným, musí být i ohlašování evangelia.

Bratrské společenství v Dobrušce

Práce a společenství jsou základ k budování čehokoliv

Cokoliv je ve prospěch chudých, zapadá do vincentského charismatu. Pomoc lidem bez domova, bez jména a bez tváře. Jak řekl Vincenc svým spolubratrům: chudí jsou našimi pány a učiteli, služba chudým není dílo charitativní lásky, něco dobrovolného, je to dílo spravedlnosti. „Uvidíte, že láska je těžké břemeno, těžší než kotlík polévky a košík chleba. Ale vy si zachováte laskavost a úsměv. Nestáčí dávat polévku a chleba. To dovedou i bohatí. Ale vy jste služebníci chudých. Oni jsou vaši páni – velmi citliví a nároční, jak poznáte. Vy je ale budete milovat, protože jen kvůli vaší lásce vám odpustí, že jim dáváte chleba.“

Kongregaci, označovanou jako lazariisté nebo vincentini, založil Vincenc z Pauly roku 1625, o sedm let později ji schválil papež Urban VIII. Blahořečen byl 1729 papežem Benediktem XIII., svatořečen 1737 papežem Klementem XII.

” V královéhradecké diecézi působí vincentini ve farnosti Dobruška. Jejím správcem je P. Emil Hoffmann, CM. Představme vincentskou rodinu. Kdo do ní ještě patří?

Vincentská rodina je hnutí, které tvoří více než 160 institucí s přibližně 4 miliony členů, kteří dnes následují Ježíše Krista, slouží chudým a následují příklad sv. Vincence z Pauly, sv. Luisy de Marillac a mnoha dalších svatých a blahoslavených, kteří v průběhu posledních čtyř století obohatili vincentské charisma. Sám

sv. Vincenc založil Misijní společnost, Dcery křesťanské lásky a Spolky křesťanské lásky. V průběhu staletí vznikly v Evropě i na jiných kontinentech další větve rodiny, které vycházejí přímo nebo se odvolávají na charisma sv. Vincence. Patří sem spolky sv. Vincenta, konference sv. Vincence, Sdružení mariánské mládeže, sdružení Zázračné mariánské medaile, MiSeVi, DePaul International atd. To znamená, že vincentské charisma oslovuje po celém světě lidi různých věkových kategorií, přičemž vždycky je zaměření ne kult, ale služba.

**” Poněvadž má Bůh rád chudé, miluje rovněž všechny lidi, kteří milují chudé.
Vincenc z Pauly**

V roce 1994 přišel generální představený Misijní společnosti P. Robert Maloney, CM, s myšlenkou, aby se sešly čtyři základní větve a sdílely vědomí, že patří do jedné duchovní rodiny. Setkalo se to s takovým ohlasem, že pojem vincentská rodina je synonymem sdílení, spolupráce, solidarity, angažovanosti ve prospěch chudých na všech kontinentech. Členové se nezavazují k životu v chudobě, ale k vykořeňování, zmírňování chudoby.

” Do Čech přišli vincentini ze Slovenska ...

Slovenští vincentini pracovali v čase komunismu jako diecézní kněží, ani jejich biskupové často nevěděli, že patří do řádu. A někteří působili tajně, v podzemní církvi. Po roce 1990 se začaly vytvářet komunity. Otevřely se komunity v Šaci u Košic, v Banské Bystrici, Bijačovcích, kde byl seminář, a centrum v části Bratislava-Prievoz. Komunitu v Šaci jsme zavřeli a farnost odevzdali diecézi, v Lučenci v chudé rožňavské diecézi jsme komunitu otevřeli. Každá farnost je specifická, jiná je ve městě, jiná na vesnici. Někde jsou marginalizované skupiny nebo specifická pastorační práce ve věznicích nebo nemocnicích. Základem je věnovat se všem, jednotlivcům i skupinám těch, kteří jsou materiálně i duchovně potřební. V Bratislavě se nachází provinční dům a zároveň tam máme komunitu s největším počtem členů. Za dob sv. Vincence byli chudí hlavně na vesnicích. Dnes jsme svědky fenoménu, že ti nejchudší jsou ve městech. A právě v Bratislavě spolupracujeme s organizací DePaul Slovensko, která vede nízkoprahovou noclehárnu sv. Vincence z Pauly. Poskytuje ubytování pro zhruba 200 lidí bez domova, kterým je zde k dispozici také sociální a zdravotní péče. Chudým se věnujeme i jinde. Např. v Lučenci farnosti spolupracují, aby zabezpečily stravu pro lidi bez domova, snažíme se o evangelizaci Romů.

V roce 1990 první misionáři ze Slovenska odjeli na Ukrajinu, aby rozvinuli misijní potenciál charismatu. Ovocem bylo, že

(Knižní tipy

Nakladatelství Doron

Uhřetice 76, 683 33 Nesovice
Tel.: 517 367 656, doron@doron.cz
www.doron.cz

Stolní kalendáře 2023

Malá poselství Vojtěcha Kodeta

Oblíbené stolní kalendáře známého kněze, exercitátora a řeholníka řádu karmelitánů P. Vojtěcha Kodeta jsou vhodným dárkem i praktickým pomocníkem při pracovních či soukromých aktivitách. Kalendář je již tradičně sestaven z autorových fotografií, doplněných jeho myšlenkami meditativního rázu na každý týden v roce.

Naše kostely

Pro všechny, kdo mají v oblibě sakrální architekturu, ať již z důvodů náboženských, estetických, historických nebo jiných, je připraven stolní kalendář s fotografií a stručnou charakteristikou vybraného kostela na každý týden v roce. S kalendářem se tak mohou uživatelé vydat na symbolickou pouť po místech, která ovlivnila duchovní dějiny naší země.

Formát kalendářů: 240 × 165 mm,
rozsah: 30 listů, cena 75 Kč

po 10 letech bylo tolik povolání a misionářů, že mohla vzniknout samostatná viceprovincie. V roce 1997 přijel první misionář za sestrami vincentkami do Přepych v královéhradecké diecézi a o tři roky později Misijní společnost převzala pastorační péči o farnost v Lošticích v Olomoucké arcidiecézi s perspektivou zřízení misijního týmu. Druhým působištem se stala farnost Dobruška v královéhradecké diecézi.

Tak jako sv. Vincenc vysílal misionáře na Madagaskar, tak slovenská provincie odpověděla na požadavek vyslat misionáře do společného misijního projektu v Hondurasu ve Střední Americe. Jeden spolubratr pracuje v Maďarsku, jeden je v Itálii, jeden v USA a dva na Ukrajině. Letos jsme ještě převzali na tři roky farnost v plzeňské diecézi ve Žluticích. Všude se snažíme uskutečňovat heslo našeho řádu: „*Evangelizare pauperibus misit me*“ (*Poslal mě hlásat evangelium chudým*).

” Na mnohá místa nejdříve přišly sestry vincentky a teprve za nimi bratři vincentini.

V široce rozvětvené vincentké rodině hrály průkopnickou úlohu zejména ženy. Vincentini a vincentky se těšili vždy vzájemné přízni a spolupráci, vždyť sdíleli stejné hodnoty a sloužili tělesně a duševně potřebným. Na některá místa přicházeli společně jako sehraný tým. Někdy jsme byli na místě první my, např. v roce 1651 v Polsku, jindy jsme přišli do misie až po vincentkách, které vydaly svědectví skutky dobročinné lásky. Tak tomu bylo i tady v českých zemích.

P. Hutryra v Mendryce

V našem cyklu jsme se setkali s řeholní rodinou, působící přes 50 let v malé osadě Mendryka u Litomyšle. Tam žil v závěru svého života P. Ján Hutryra, CM.

V roce 1942 byl jmenovaný vicevizitátorem Misijní společnosti sv. Vincence a ředitelem Společnosti Dcer křesťanské lásky na Slovensku. V roce 1969 se po mnoha útrapách mohl přestěhovat do jejich nově zřízeného provinčního domu v Mendryce,

kde se věnoval formaci mladých sester. Tam mu byl v lednu 1974 znovu odebrán státní souhlas. Zemřel v únoru 1978 v nemocnici v Brně, v 66. roce svého života a 41. roce kněžské služby.

Vzpomíná Mons. Socha

Na „direktora“ Hutryru při naší návštěvě Mendryky s úctou vzpomínal dlouholetý generální vikář královéhradecké diecéze Mons. Josef Socha:

Když jsme přijeli na Mendryku, byli jsme skutečně svobodní. Tady jsme cítili ... ano, tady církev žije. Byl tady mateřinec celé Československé provincie. Byla tady, přes všechna omezení totalitního režimu, provinční představená, správce, který sestry hlídal, ale mnohé neuhlídal. Takže se tady řada věcí děla jako pod tím příslovečným svícem. Mnoho sester se tady teologicky vyzbrojilo pro další cestu, mnoho sester dotvořilo svoje povolání. Těžká práce a roky budování areálu vyprofilovaly celou komunitu. Prošly tudy desítky sester, které si toho místa velmi vážily a váží dodnes.

Pro královéhradeckou diecézi bylo místo Mendryka pojmem. Bývalo tady možná 80 sester, pro nás to byl klášter. Ty tenkrát nebyly, tak jsme sem jezdili jako do kláštera. I pro kněze to byla taková milá vzpruha. Tady žily opravdu velké osobnosti Společnosti Dcer křesťanské lásky sv. Vincence z Pauly. Zastupoval jsem tam jako kněz, pamatuji ještě bývalého direktora otce Hutryru.

To byl muž, který protřpěl mnohé v době totality, byl zavřený a potom potajmu dojížděl do sesterských komunit. Bydlel v ústraní na Mendryce. Dlouhá léta tam pobýval jezuita P. Formánek, byl tam možná 12 let. Působil tam velmi zdatně, dodával sestrám elán, který potřebovaly, aby si v té totalitě udržely víru a svoje charisma. Vědomí, že jsou důležitým článkem života církve, a když nemůžou na veřejnosti, alespoň tady dělají, co můžou. Mendryka si dodnes zachovává klášterního ducha a my jsme za to vděční, protože ženský klášter v takovém rozsahu v diecézi nemáme.

◀ Nikdo se nesmí cítit odmítnutý

◀ Bůh je záštitou

Vincentini v Čechách

Další kapitola rozhovoru s páterem Emilem Hoffmannem, CM:

Česká republika, kde naši kněží konají lidové misie a spravují tři farnosti, patří pod Slovenskou provincii. Společnost se svým charakterem řadí ke společnostem apoštolského života. Máme svého generálního představeného, přičemž jsme rozdělení do jednotlivých provincií, v jejichž čele stojí provinciální představený, kterého my nazýváme vizitátor. Kněží a bratři naší Misijní společnosti skládají věčné sliby čistoty, chudoby, poslušnosti a vytrvalosti v hlásání evangelia chudým, aby se tím více připodobnili Kristu ohlašujícího evangelium všemu stvoření.

Misijní dům v Dobrušce byl zřízený 1. 7. 2000 po dohodě mezi provinciálním představeným P. Augustinem Slaninkou a tehdejším královéhradeckým diecézním biskupem Dominikem Dukou. Prvními vincentiny tady byli P. Vincent Zonták a P. Jan Meluch, kteří převzali pastorační péči ve farnostech Dobruška a Dobré.

Farní budova v Dobrušce potřebovala rekonstrukci, aby mohla sloužit nejen jako zázemí pro kněze, ale také poskytla pastorační prostory, kde by se mohli setkávat věřící z farnosti. Bratři prvních pět měsíců bydleli na faře ve Voděradech. Práce na opravě a úpravě farní budovy díky angažovanosti a pomoci rychle postupovaly, a tak jsme první Vánoce v Čechách

slavili už v Dobrušce. V roce 2008 se začalo s budováním pastoračního centra na farní zahradě, díky čemu máme prostor na realizaci pastoračních aktivit a také na setkávání věřících při aktivitách organizovaných farností, nebo na rodinných oslavách. Ve farní budově máme kapli s Nejsvětější svátostí oltářní, kde sloužíme v zimním období mše svaté za účasti lidu. A také jsme vyčlenili a s pomocí farníků zařídili místnost pro děti a mládež, která je velice hezká a účelná.

**” Jak máš lidem ukázat
usměvavou tvář, když je
tvoje srdce smutné?
To vůbec není
pokrytectví.
Není podstatné, jestli
se tvoje srdce raduje,
nebo ne; protože láska
spočívá ve vůli.
Vincenc z Pauly**

V současné době jsme v Dobrušce tři: já jsem správcem farnosti, P. Augustín Slaninka, CM, působí jako okrskový vikář rychnovského vikariátu a P. Branko Štefůn, CM, je farním vikářem.

Otec biskup nám svěřil kromě farnosti Dobruška také společenství věřících v Dobrém, v Bílém Újezdě, Osečnici,

Solnici, Skuhrově nad Bělou a v Přepychách, kam docházíme jednou v týdnu a v neděli. V Dobrušce sloužíme mši svatou každý den. Co se týče mimosvátostních aktivit, tak v prostorách fary nebo pastoračního centra se schází pěvecké sbory, které pak doprovázejí slavnostní mše, mše za účasti dětí a také jiné akce, jako např. ekumenickou bohoslužbu. Každou poslední neděli máme ve farním kostele v Dobrušce mši svatou za účasti dětí a mládeže. Jednou týdně se věřící modlí pobožnost Mariánského večerádku. Konají se také pravidelná setkání rodin, maminek, lectio divina. V předvánočním období míváme setkání se seniory farnosti u adventního věnce. Pamatuje se na ně rovněž v postním čase, kdy se po modlitbě křížové cesty v kostele také scházíme na faře.

Na výuku náboženství využíváme naše farní budovy, ale upřednostňujeme výuku ve škole, kde je to jen možné. Pro mládež je velice důležité spolčo, tak se s naší mládeží scházíme v pastorační místnosti nebo na farní zahradě, kde je možnost i sportovního vyžití. Velkým požehnáním je také farní chalupa, která je celoročně využívána k odpočinku a pro pastorační aktivity farností. Naše komunita slouží také jako formační místo pro bohoslovce. V prostředí modlitby, práce a společné angažovanosti v duchu sv. Vincence prožijí povětšinou jeden rok v rámci přípravy na přijetí svátosti kněžství.

ČISTÍRNA U KOSTELÍČKA

NAŠE SLUŽBY:

ČIŠTĚNÍ

PRANÍ
PRÁDLA

ČIŠTĚNÍ
SKVRN

ČIŠTĚNÍ
PEŘÍ

IMPREG-
NACE

KOŠILOVÝ
PROGRAM

ŽEHLENÍ
MANDL

PO-ČT 7-13 14-16 PÁ 7-13 | cistime-odevy.cz
info@cistime-odevy.cz | +420 720 965 198
Riegrova 344 | Dvůr Králové nad Labem

Prádelna Čistírna Sběrna

tel.: 730 174 475

Jičín

Kosmonautů 833 (Věžák)

Prádlomobil

Libáň

T. G. Masaryka 96 (Domov pro seniory)

www.pradelna-jicin.cz

Čas pro Boha

V čase, kdy píšu tyto řádky, pobývám v klášteře Milosrdných sester sv. Kříže v Kroměříži. Sloužím zde při exerciciích, které se konají celý týden. Účastníci jsou v tichu a modlitbě a já mohu ve volných chvílích přemítat o významu duchovní obnovy.

Z vojáka řeholník

Slovo exercicie čili duchovní cvičení, je vlastně použito z vojenské terminologie a souvisí se sv. Ignácem z Loyoly, zakladatelem jezuitů. Ignác byl původně vojákem, který proslul jako obránce španělské Pamplony při obléhání Francouzi. Svou statečností si vysloužil respekt i u protivníků, ale také těžké zranění, z něhož se dlouho zotavoval. Při rekonvalescenci se nudil, že zatoužil po nějaké četbě, a když nebylo nic jiného, začal se do duchovní literatury. A to byl impuls k obrovské změně jeho života. Odteď už nebude bojovat proti lidským nepřátelům, ale proti zlému duchu a ne se zbraní v ruce, ale s mocí sv. Ducha. Ovšem vojenská terminologie mu zůstala. Takže když mají vojáci bojová cvičení, tak i křesťané potřebují trénovat v zápase o svou duši. A jestli dříve Ignác bojoval pro svého panovníka, nyní zve všechny věřící pod korouhev Kristovu.

Co jsou exercicie a rekolekce?

Takže exercicie jsou několikadenním intenzivním duchovním tréninkem – jako když sportovci mají své soustředění před závody nebo vojáci cvičí každý rok svou bojovou pohotovost.

A rekolekce? Je to už v názvu: „*znovu-sečtení*“ dosavadního života. Jakási rekapitulace uplynulého období a může trvat třeba jen jeden den. Jsou to takové malé, zkrácené exercicie. Ostatně známe podobné farní obnovy v postním nebo adventním období. V klášterních komunitách jsou obvyklé každoroční exercicie

a rekolekce každý měsíc. Ostatní věřící by je mohli prožít aspoň občas.

Jak na to

Nejdříve překonejme nechuť nebo strach a přihlasme se. A co nás tam čeká? Člověk se o exerciciích cvičí už tím, že vypne televizi, rádio, mobil i počítač a zapne srdce na vlnu Božího vysílání. Pomáhá mu dobrá četba, přednášky, společná modlitba, mše svatá a adorace. Důležité je také dobře se vyspat, nikam nespěchat, v klidu se najíst, udělat si čas na procházku nebo si fyzicky zacvičit. S odpočatým tělem se lépe modlí. Podstatné je ticho a čas na mlčení. Cílem není zisk nějakých duchovních svalů, ale spíše upevnění přátelství s Bohem. Je to příležitost zastavit se, uvědomit si, kde jsem šlápl vedle, vyzpovídat se a udělat nové rozhodnutí, jak žít lépe s Bohem i lidmi.

Vydržet...

Exercicie bývají na tři dny někdy i na týden. Rozhodně důležité je být v klidu alespoň několik dnů a nocí bez vnějších starostí. Problémem bývá neochota si na něco takového udělat čas. Vždyť je tolik práce a starostí! Práce neutěče a právě mnohé těžkosti se vyřeší v tichu a modlitbě. Čas pro Boha nikdy není ztracený čas.

Ano, může se stát, že druhý, třetí den, přijde vyprahlost a nuda, budeme ochotni číst i Požární řád na chodbě, jen abychom se nějak zabavili. Je to projev naší závislosti na médiích, komunikaci, naší trvalé rozptýlenosti a povrchnosti. Když vydržíme, možná nás to přiměje, abychom konečně otevřeli Boží slovo, a třeba nás úplně nově osloví. Možná pak přijde chvíle při poslední adoraci, kdy zakusíme pokoj, radost a třeba i smutek nad tím, že opouštíme tu pomyslnou horu Tábor, kde nám s Mistrem bylo tak dobře a chtěli bychom s Petrem postavit stany a zůstat tam nadlouho... To je čas, kdy jsme zralí jít opět mezi lidi do běžného života a tam si přinést vědomí Boží blízkosti.

Reklama?

Ne, Bůh reklamu na setkání s ním nepotřebuje. To je spíše výzva. Nebojte se a zkuste to třeba i Vy. Duchovní cvičení třeba jen na víkend. Možná v něm najdete řešení a nový pohled na problémy, které jste zatím nezvládali, možná zde konečně najdete sílu a novou naději... A že je jí dnes potřeba!

Z exercicií s dvaceti sestrami a jedním jáhnem Vám všem žehná

P. Jan Linhart)

Misijní putování s živým radostným růžencem

Opět po roce pro vás Papežská misijní díla znovu připravila univerzálně využitelný program pro skutečné i duchovní putování s misijním přesahem. Zatímco loni jste s námi mohli putovat k Panně Marii, letos se zaměříme na radostný růženec v misijním pojetí, po jehož tajemstvích nás provází **zakladatelka Papežského misijního díla šíření víry a Živého růžence Pauline Jaricot**, která byla 22. května ve svém rodišti v Lyonu prohlášena za blahoslavenou.

Na webových stránkách www.missio.cz/misijni-putovani/ si stáhněte pdf soubor s inspiračními kartami, které si můžete vytisknout, vzít s sebou na výlet a doporučenými aktivitami si putování obohatit, zejména pokud plánujete jít s dětmi. Kartičky označené čísly lze rozmístit v přírodě a vytvořit jejich pomocí adorační nebo zábavnou poznávací modlitební cestu, kdy např. jednotlivé části na přeskáčku rozvěsíte po lese (farní zahradě, kostele...), pak je společně budete hledat podle pořadí a vždy, než dojdete k dalšímu číslu, se pomodlíte určenou část modlitby.

Misijní putování můžete absolvovat kdykoliv a kdekoliv

Misijní putování vám dobře poslouží i jako prázdninový program nebo příprava na Misijní neděli. Jeho platnost i využití jsou neomezené – absolvujte ho kdykoliv, kdekoliv, a to jak ve společenství, tak individuálně. Modlitbou, případně finančním darem můžete podpořit i misijní projekty.

Chcete-li tuto růžencovou pouť vykonat pouze v prostředí svého domova, je možné si pdf soubor otevřít v mobilu nebo tabletu a každý den se věnovat jedné kartě. Postupně se tak pomodlíte celý růženec s radostnými tajemstvími.

Některé aktivity pro děti jsou soutěžní. Když zašlete správné odpovědi na pmd@missio.cz, můžete získat drobný dárek. Lze se také stát součástí FB skupiny Misijní putování a sdílet v ní své fotografie, postřehy či tipy, případně se na cokoli zeptat.

Pokud byste chtěli podporovat Papežská misijní díla systematicky, budeme rádi, když se přihlásíte do aktivity Misijní růže, která navazuje na odkaz Pauline Jaricot. Jedná se o živý růženec PMD, kdy se každý den pomodlíte jeden určený desátek za misie. Společenství 20 lidí vytvoří krásný květ.

Budeme moc rádi, když se k nám přidáte na tomto odkaze: www.missio.cz/zapojte-se/clenstvi/misijni-ruze/

Veronika Pavlů, asistentka národního ředitele PMD ČR)

Papežská misijní díla vás zvou na

Misijní putování

s živým
radostným růžencem

Vydejte se
i se svými blízkými
na oblíbené místo
společně s

**PAULINE
JARICOT**
1799 - 1862

kteřá vás provede
růžencovými
tajemstvími.

Náměty ke kontemplaci a misijním
poutním aktivitám stahujte na

missio.cz

Papežská misijní díla

Na Kropáčce 30/1, 500 03 Hradec Králové
tel. 604 838 882, e-mail: pmd@missio.cz
číslo účtu: 72540444/2700
Facebook: PapezskaMisijniDila

www.missio.cz

Pomáháme vám srdcem už 30 let

Letos slavíme 30 let charity v naší diecézi. Při této příležitosti vám přinášíme příběh Markéty Sieglové z Kutné Hory, která zanechala v Charitě nesmazatelnou stopu. Před téměř dvaceti lety vybudovala středisko rané péče, které pomáhá rodinám s dětmi s autismem a dalšími vývojovými vadami.

Markéta Sieglová: „Spolu, lidsky a profesionálně“

...tak zní i motto Střediska Na Sioně v Kutné Hoře, které se specializuje na pomoc rodinám s dětmi s autismem a dalšími vývojovými vadami. Toto v regionu ojedinělé zařízení vybudovala a 16 let i vedla Markéta Sieglová. V roce 2004 se spojila s dalšími maminkami po mateřské a díky tehdejší ředitelce kutnohorské Charity Marušce Mackové rozjely ranou péči pro rodiny s malými dětmi ve městě a okolí.

Dnes už centrum pomáhá i starším dětem a školákům s handicapem v celém Středočeském kraji. Spolupracuje s experty z Česka i zahraničí a služba je součástí profesní Asociace rané péče ČR.

Raná péče byla pro Markétu vysněnou prací už od studií speciální pedagogiky: „*Možnost zaměřit se na to, co dítě a rodina potřebuje, doprovázet je a dostat dar stát se na chvíli součástí jejich příběhu, to je radost.*“

Markéta je odborník se srdcem na dlani a přes všechny své úspěchy zůstává skromná. Je vděčná i za celý tým, že spolu dokázaly vždy najít způsob, jak pomoci rodinám a dětem s postižením.

☛ Děkujeme Markétě Sieglové (na snímku vlevo) i jejím kolegyním za obrovský kus práce pro rodiny s handicapovanými dětmi. Foto: archiv Oblastní charity Kutná Hora

Velkou školou byla pro Markétu spolupráce s každou rodinou a stále má v paměti první klienty. Patřil k nim také chlapec s opožděným vývojem, který měl i podporu své rodiny a dokončil školu. Osobně ji ovlivnil také příběh holčičky s diagnózou neslučitelnou s dlouhým životem od narození. Hledali všichni co nejvíce možností, jak jí pomoci. Pak ale pochopila, že pro milující rodinu bylo důležité hlavně to, aby byli všichni spolu a aby na to nebyli sami.

Markéta je ráda, že i přes nárůst služeb a klientů spolu tvoří profesionální tým s lidským přístupem. Podařilo se jim proškolit v odborných metodách práce s dětmi s poruchami autistického spektra a jejich rodinami. Jsou také jedním z prvních pracovišť v regionu v této péči.

Občas si Markéta nosí práci i domů. Rodina je pro ni velkou oporou a také jí pomáhá víra v Boha.

Středisko Na Sioně • Oblastní charita Kutná Hora • www.kh.charita.cz

Další příběhy pomoci si můžete prohlédnout na stejnojmenné výstavě k 30. výročí, která bude letos putovat po našich regionech. Více také na www.hk.caritas.cz.

Třicet let charity v diecézi

Hradec Králové: Diecézní katolická charita Hradec Králové a také mnohé regionální Charity si letos připomínají 30. výročí od svého vzniku. Při této příležitosti bude v pátek 3. června 2022 od 10 hodin sloužena slavnostní a děkov-

ná mše svatá v Poutním místě Koclířov u Svitav, kterou budou celebrovat hostující biskupové a kněží. Po bohoslužbě budou oceněni pracovníci a dobrovolníci za obětavou práci v Charitě. V odpoledním programu vystoupí písničkář Slávek Klecandr. Oslavu zakončí beseda s indickými biskupy.

Diecézní katolická charita pomáhá lidem v nouzi od 1. ledna 1992, kdy její činnost obnovil otec arcibiskup Karel Otčenášek. Dnes zastřešuje síť 20 profesionálních regionálních Charit, které poskytují přes 220 služeb a zařízení v oblasti sociálních a zdravotních služeb, kde pečuje již přes 1300 zaměstnanců o více než 41 tisíc nemocných a potřebných.

Mezi první a nejznámější charitní zařízení patří Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba, Stacionář sv. Františka v Rychnově nad Kněžnou, Hospic Anežky České v Červeném Kostelci (první v ČR), Domov sv. Josefa pro nemocné roztroušenou sklerózou (první zařízení svého druhu v ČR), Dům Matky Terezy pro lidi bez domova v Hradci Králové a mnohé další. K nejvýznamnějším projektům Diecézní charity Hradec Králové patří Adopce na dálku, která umožnila získat vzdělání už více než 6500 chudých dětí v Indii, dále Integrační centrum pro cizince a Dobrovolnické centrum. Ve spolupráci se Společností pro pomoc nemocným Huntingtonovou chorobou poskytujeme podporu také rodinám pečujícím o pacienty s tímto závažným nevléčitelným onemocněním.

V posledních deseti letech se Charity hodně věnují profesionalizaci a zkvalitňování služeb, vzdělávání a rozvíjejí také dobrovolnictví. Pomáhají rodinám s ohroženými dětmi a pěstounům a poskytují další nové služby jako je domácí hospicová péče, mobilní hospic a paliativní ambulance na pomoc rodinám pečujícím o nevléčitelně nemocné. Oblastní charita Hradec Králové aktuálně připravuje výstavbu lůžkového hospice ve Stěžerách. Charity zakládají nové sociálně terapeutické dílny a také sociální podniky. V Kutné Hoře se specializují na pomoc rodinám s dětmi s poruchami autistického spektra a dalšími vývojovými vadami. Diecézní charita zahájila nové rozvojové projekty Adopce na dálku, dobrovolnictví v hradecké Fakultní nemocnici nebo projekt Young Caritas. Naše Charity byly a jsou stále nablízku nemocným a potřebným také v době koronakrize a i nyní v pomoci válečným uprchlíkům z Ukrajiny.

Při této příležitosti děkujeme všem dárcům, institucím, sponzorům a dalším podporovatelům, díky jejichž pomoci můžeme našim klientům poskytovat potřebnou odbornou a laskavou péči.

Více také na www.hk.caritas.cz

(AKTUALITY)

Konference o programu Dekacert ukázala důležitost křesťanských hodnot v charitní praxi

Hradec Králové: Dvoudenní mezinárodní konferenci, kterou Diecézní charita Hradec Králové a Vzdělávací institut pro charitní praxi, o.p.s. uspořádaly ve dnech 20.–21. dubna 2022 v Novém Adalbertinu, vyvrcholil pilotní projekt zavádění etického programu DEKACERT do praxe v prvních charitních zařízeních na území pěti diecézí.

Závěrečná konference, na kterou dorazilo 130 účastníků z Česka, Slovenska a Německa, ukázala, že tento program, jehož autorkou je německá prof. Dr. Theol. Elisabeth Jünemann, je výborným nástrojem komunikace křesťanských hodnot v každodenní charitní službě. Realizaci celého projektu finančně podpořila Nadace Renovabis. Vpředvečer konference sloužilo děkovnou mši svatou v Katedrále Sv. Ducha na pět biskupů - arcibiskup Jan Graubner, biskupové Jan Vokál, František Radkovský, Pavel Posád a žilinský biskup Tomáš Galis.

Na konferenci, kterou uvedla ředitelka hradecké Diecézní charity Anna Maclová, vystoupili vedle paní profesorky Jünemann také hosté, mezi kterými byli např. senátorka a ředitelka pardubické ZŠ a praktické školy Svitání Miluše Horská, arcibiskup Jan Graubner, biskupové Jan Vokál, František Radkovský a slovenský biskup Tomáš Galis, dále ředitel Charity Česká republika Lukáš Curylo a generální sekretář Slovenské katolické charity Miroslav Dzurech. Na setkání zavítali také biskupové Pavel Posád a Josef Kajnek. Propojení programu se standardy kvality přítomným přiblížil Martin Bednář z VOŠ CARITAS, s výstupy výzkumu seznámil účastníky Jakub Doležel z Univerzity

(Dubnová mezinárodní konference v Hradci Králové završila pilotní projekt zavádění etického programu DEKACERT do charitní praxe. Foto: z archivu)

Palackého v Olomouci a o certifikaci hovořil David Bouma Univerzita Hradec Králové.

Podnětné byly rovněž příspěvky prezentující zkušenosti z lektorování, které přednesly Zdenka Kumstýřová ze Vzdělávacího institutu pro charitní praxi a Lucie Szotkowská z Charity Jablunkov, nebo o přijetí programu v zařízeních, které představili např. Stanislav Brožek z Diecézní charity České Budějovice, Věra Dvořáková z Farní charity Litomyšl, Marie Štípská z Charity - Strážnice a Věra Kouřilová z Charity Svitavy. Konferenci moderovala Zdislava Čepelková Jagošová.

Více informací o projektu na www.desaterovcharite.cz

Domov sv. Josefa v Žirči získal prestižní evropskou cenu SozialMarie za projekt inovace v pomoci lidem s roztroušenou sklerózou. Gratulujeme! Foto: archiv Oblastní charity Červený Kostelec

Domov svatého Josefa získal prestižní evropskou cenu

Žireč u Dvora Králové: Do Domova sv. Josefa míří prestižní cena SozialMarie. Projekt tamního týmu Centra informačních technologií a alternativní komunikace (CITAK) získal hlavní cenu veřejnosti v konkurenci 275 projektů z celé střední a východní Evropy. A zabodoval i u odborné poroty, která jej nominovala mezi patnáctku nejlepších projektů letošního ročníku. Domovu sv. Josefa se ve finále podařilo zaujmout hlavně veřejnost, která rozhodla v online hlasování o hlavním vítězi.

Nadace Unruhe Privatstiftung každoročně udílí cenu SozialMarie za sociální inovace výjimečným projektům ze střední a východní Evropy, které předkládají řešení naléhavých

společenských výzev. „Z vítězství máme neuvěřitelnou radost. Být mezi patnácti nejlepšími a ještě získat cenu veřejnosti pro nás hodně znamená. Poděkování patří jak skvělému týmu CITAK, tak všem lidem, kteří nás v hlasování podpořili,“ říká Jan Staněk, vedoucí fundraisingu a komunikace.

S vítězstvím se pojí i finanční odměna. Ta pomůže Domovu sv. Josefa s dalším rozvojem projektu, díky kterému lidé s roztroušenou sklerózou, co už nemohou hýbat rukama, zvládnou znovu ovládat počítač, zapnout si televizi, nebo si třeba rozsvítit lampičku. Tenhle malý zázrak totiž dokáže odborný tým CITAK díky moderním technologickým pomůckám, jako je např. ústní počítačová myš. Vážně nemocní jsou tak více soběstační, vrací se zase do společnosti a někteří dokonce i do práce. Projekt je ztělesněním toho, že ani na vozíku život nekončí. Více také na www.domovsvatehojosefa.cz.

Filip Košťál

Chrudimská Charita otevřela nové prostory pro poradnu a zdravotní služby

Chrudim: Oblastní charita Chrudim otevřela nové prostory pro Občanskou poradnu, Domácí zdravotní péči a pro Domácí hospicovou péči, které teď mají větší a odpovídající zázemí v ulici Radoušova 1420.

Občanskou poradnu v roce 2021 navštívilo celkem 491 klientů a stávající kancelář byla pro poskytování této služby již nevyhovující. Nyní je odborné sociální poradenství veřejnosti dostupnější, s bezbariérovým vstupem a čekárnou, která zajistí anonymitu a komfort klientů. Kancelář disponuje dvěma konzultačními místnostmi, což umožní vyšší vytíženost poradny. Nové prostory jsou teď i lépe situované v blízkosti Městského úřadu Chrudim a Úřadu práce.

„Jsem velmi rád, že vedení organizace myslí ve svých aktivitách jak na své klienty, tak i zaměstnance. Nové prostory vytvářejí lepší zázemí pro poskytování služeb lidem v nesnázích a také pro zdravotní sestry, které poskytují velmi důležitou a zároveň náročnou péči v domácím prostředí,“ uvedl Pavel Šotola, radní Pardubického kraje pro sociální péči a neziskový sektor.

„Rád bych využil této příležitosti a popřál svým kolegům a také všem, kteří se na nás obracejí, aby jim nové prostory dobře sloužily. Jsem vděčný za důstojné prostředí pro poskytování našich služeb,“ uvedl ředitel Oblastní charity Chrudim Roman Pešek.

Samostatnou součástí nových prostor je i kancelář pro tým zdravotních sester, které ve více než 60 obcích a městech na Chrudimsku poskytují Domácí zdravotní péči a od loňského roku i Domácí hospicovou péči v přímo v domácnostech našich pacientů. Více na www.chrudim.charita.cz.

Michaela Horníčková

(KALENDÁŘ AKCÍ

Hradec Králové

Adopce na dálku – beseda s biskupy z Indie

■ 8. 6. od 18 hod. v kostele Nanebevzetí Panny Marie, na kterou v 19:30 hodin naváže mše sv. v angličtině.

Červený Kostelec, Dvůr Králové nad Labem

Adopce na dálku – Noc kostelů

■ 10. 6. se indiští biskupové zúčastní Noci kostelů v Červeném Kostelci a ve Dvoře Králové.

Více na www.adopce.hk.caritas.cz/akce (změna programu vyhrazena).

Červený Kostelec, Třebechovice a Horní Jelení

Putovní výstava příběhů z Indie

- Červený Kostelec, Boženy Němcové 1 (za kostelem sv. Jakuba Většího)
- Kulturní dům Třebechovice pod Orebem
- Horní Jelení, kostel Nejsvětější Trojice - výstavu v Horním Jelení doprovodí také **beseda o Indii 24. 6. v 18:30 hodin** ve farní stodole

Poznejte příběhy indických dětí zapojených do projektu Adopce na dálku hradecké Diecézní charity. Více na www.adopce.hk.caritas.cz.

Dvůr Králové nad Labem – Žireč

Noc kostelů

■ 10. 6. od 18 hodin, kostel sv. Anny v areálu Domova sv. Josefa. Vystoupí Eva Henychová, prof. Václav Uhlíř a Jiří Pilař. Na programu je také vernisáž obrazů Hany Farkašové.

Více na www.domovsvatehojosefa.cz.

Dvůr Králové nad Labem – Žireč

Svatoanenské zahradní slavnosti

■ 23. 7. od 10 hodin, Domov sv. Josefa. Na 21. ročníku tradiční benefice pro nemocné roztroušenou sklerózou vystoupí například Michal Hružka a Kapela Hružky, Děda Mládek Illegal Band, nebo operní pěvkyně Jana Veberová. Těšte se na řemeslný jarmark, prezentaci řemesel od středověku po 19. století a soutěže pro děti nebo jízdu na rikše a starých kolech. Pořádá Oblastní charita Červený Kostelec.

Více informací na www.domovsvatehojosefa.cz a také na www.arealzirec.cz.

(AKTUALITY

Pomoc Ukrajině v kutnohorské Charitě

Kutná Hora: Na humanitární pomoc lidem postiženým válečným konfliktem na Ukrajině se již v kutnohorské Charitě sešlo 405 945 Kč (k 30. 4. 2022). Přispívají jednotlivci, farnosti, firmy, instituce, spolky. Pomoc má různou podobu od zaslání daru na účet přes uspořádání akcí ve prospěch ukrajinských uprchlíků.

Proběhla dražba fotografií Ondřeje Soukupa ve spolupráci s Galerií Středočeského kraje, akademický malíř Karel Demel prodal svoje grafiky, vystavené v Dačického domě, Římskokatolická farnost Kutná Hora-Sedlec věnovala výtěžek z Jarní rovnodennosti a velikonočního vstupného v sedlecké katedrále, Ochotnický spolek Tyl uspořádal pro Ukrajinu divadelní představení, Římskokatolická farnost arciděkanství Kutná Hora vybrala příspěvek mezi farníky, florbalový oddíl FBC Kutná Hora daroval za každý padnutý gól v utkání mužského A týmu. Na účtu sbírky se scházejí menší i větší částky a my jsme za tyto dary rádi a moc si jich vážíme. Mimo jiné také proto, že dárci vnímají kutnohorskou Charitu jako důvěryhodného partnera.

Zorganizovali jsme také materiální sbírku, která se dostala na místo určení přímo na Ukrajině a materiální sbírku pomoci ubytovným v Kutné Hoře. V úzké spolupráci s KACPU v Kutné Hoře, Českým červeným křížem a městem Kutná Hora vydáváme oblečení pro ukrajinské uprchlíky, koordinujeme volnočasové aktivity pro ukrajinské děti, založili jsme adaptační skupinu. Průběžně poskytujeme informace a každý den hledáme konkrétní řešení pomoci pro volající. Pomoc vozíme také přímo do terénu do center pomoci, která vznikla spontánně po začátku válečného konfliktu s první vlnou uprchlíků.

Do pomoci se zapojují zaměstnanci i dobrovolníci. Touto cestou bychom chtěli poděkovat všem, kteří se do pomoci jakýmkoliv způsobem zapojují. Více také na www.kh.charita.cz.

Marcela Mommersová)

(Adaptační skupiny pro děti uprchlíků z Ukrajiny, které koordinuje Oblastní charita v Kutné Hoře. Foto: archiv OCH Kutná Hora

2. POCHOD PRO HOSPIC

11. 6. 2022

Start z parkoviště č.4 v Rokytnici nad Jizerou

(prezence a start kdykoliv od 8:00 do 10:00).

Srdečně zveme všechny věkové kategorie na další ročník pochodu na podporu domácí hospicové péče (nejen) v Krkonoších.

Velký okruh (19 km)

Rokytnice n/Jiz.-Studenov-
Ručičky-Dvoračky-Stráž

Malý okruh (11 km)

Rokytnice n/Jiz.-
Studenov-Ručičky-
Dvoračky-
Huťský vodopád

Rodinný okruh (6 km)

Rokytnice n/Jiz.- Horní Ves
(vhodné pro rodiny
s kočárky, ZTP aj.)

Registrace a další informace na www.hospic-horice.cz

ZA POKLADY BROUMOVSKA

17. ročník hudebního festivalu v kostelích Broumovska

1. 5. – 27. 8. 2022

25. 6. 2022 OD 18:00, BROUMOV,
KLÁŠTERNÍ KOSTEL SV. VOJTĚCHA

Filharmonie Hradec Králové
Andreas Sebastian Weiser, dirigent
Kateřina Englichová, harfa

2. 7. 2022 OD 18:00, ŠONOV,
KOSTEL SV. MARKÉTY

Aureum Saxophone Quartett (Rakousko)

9. 7. 2022 OD 18:00, RUPRECHTICE,
KOSTEL SV. JAKUBA VĚTŠÍHO

Jan Schulmeister, klavír (laureát soutěží
Concertino Praga, Broumovská klávesa)
Wihanovo kvarteto

16. 7. 2022 OD 18:00, POLICE NAD METUJÍ,
KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Boris Giltburg (Izrael / Rusko), klavír

23. 7. 2022 OD 18:00, TEPLICE NAD METUJÍ,
KOSTEL PANNY MARIE POMOCNÉ, KAMENEC

Marek Vajo, Jiří Houdek, trubka
Aleš Bárta, varhany

29. 7. 2022 OD 19:00, HEJTMÁNKOVICE,
KOPEČEK OPEN AIR

Cimbálová muzika Milana Broučka
Václav Noid Bárta, zpěv

Vstupenky na
www.zapoklady.cz

30. 7. 2022 OD 18:00, BROUMOV,
KOSTEL SV. PETRA A PAVLA

Kateřina Englichová, harfa
Markéta Cukrová, zpěv

3. 8. 2022 OD 18:00, VERNĚŘOVICE,
KOSTEL SV. MICHAELA

Paweł Cal (Polsko), lesní roh (laureát
Mezinárodní soutěže Leoše Janáčka),
účastníci Letních hornových kurzů,
Jana Goliášová, Eva Macková, klavír

6. 8. 2022 OD 18:00, BEZDĚKOV,
KOSTEL SV. PROKOPA

Zuzana Rzouňková (Slovensko)
Olivier Darbellay (Švýcarsko)
Jens Plücker (Německo)
Jan Vobořil (Česká republika), lesní rohy
Jana Goliášová, klavír

13. 8. 2022 OD 18:00, MARTÍNKOVICE,
KOSTEL SV. JIŘÍ A MARTINA

Kristian Mráček, housle
David Pěruška, violoncello
(laureáti Concertino Praga)

19. 8. 2022 OD 21:00, ADRŠPACH,
KOSTEL POVÝŠENÍ SV. KŘÍŽE

Kateřina Englichová, harfa
Koncert při svíčkách

Vstupenky na
www.zapoklady.cz

20. 8. 2022 OD 18:00, BOŽANOV,
KOSTEL SV. MÁŘI MAGDALÉNY

Matthias Kirschnereit, klavír (Německo)

27. 8. 2022 OD 18:00, OTOVICE,
KOSTEL SV. BARBORY

Orchestr Beliczay (Slovensko, Maďarsko),
umělecký vedoucí Jozef Horváth
Zuzana Rzouňková, lesní roh / Milan Polák, klarinet
/ Jana Goliášová, klavír

Vstupné na většinu koncertů dobrovolné

ZA FINANČNÍ PODPORY

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI

www.zapoklady.cz

[zapokladybroumovska](https://www.facebook.com/zapokladybroumovska)